

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA

MOLITVENI PRIRUČNIK
UZ DAN POSVEĆENOGA ŽIVOTA
U POVODU SVETE 2025. GODINE

Zagreb, 2025.

SADRŽAJ

Predgovor	3
Poruka uz Dan posvećenoga života	4
<i>Poruka Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ i Hrvatske redovničke konferencije</i>	5
Euharistijsko klanjanje	9
<i>Prvi predložak</i>	10
<i>Drugi predložak</i>	14
Križni put	17
<i>Prvi predložak</i>	18
<i>Drugi predložak</i>	23
Uvod u radosna otajstva krunice	29
<i>Prvi predložak</i>	30
<i>Drugi predložak</i>	32
Uvod u misna čitanja	34
<i>Prvi predložak</i>	35
<i>Drugi predložak</i>	36
Homilija	37
<i>Prvi predložak</i>	38
<i>Drugi predložak</i>	41
Molitva vjernika	44
<i>Prvi predložak</i>	45
<i>Drugi predložak</i>	46
Popričesna meditacija	47
<i>Prvi predložak</i>	48
<i>Drugi predložak</i>	49
Molitveni obrazac za obnovu redovničkih zavjeta	50
Molitva Jubileja	51
Himan Jubileja	52

Predgovor

Godinu Jubileja, Svetu 2025. godinu papa Franjo proglasio je 9. svibnja 2024. godine bulom *Nada ne razočarava (Spes non confundit)*. Na tom je tragu Dikasterij za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života sve Bogu posvećene osobe pozvao da na blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu, odnosno na Dan posvećenoga života 2025. godine proslave Jubilej posvećenoga života na nacionalnoj razini.

Budući da bi nacionalni Jubilej zbog velikih udaljenosti bilo otežano slaviti okupljanjem na jednom središnjem mjestu, i ove će se godine, kako se i dosad običavalo, Dan posvećenoga života slaviti u mjesnim Crkvama. U želji da sva ta slavlja budu u duhu jubilejskog gesla *Hodočasnici nade*, Vijeće Hrvatske redovničke konferencije odlučilo je da Tajništvo Hrvatske redovničke konferencije pripremi ovaj *Priručnik*.

Priručnik je uređen onako kako je to učinjeno za blagdan Svijećnice 2022. godine u povodu 25. obljetnice ustanovljenja Dana posvećenoga života (1997. – 2022.). Uredništvu je jedna od primarnih nakana bila ta da u *Priručniku* budu objavljeni tekstovi koje su pisale osobe iz svih oblika posvećenoga života zastupljenih na području Republike Hrvatske: ženske apostolske zajednice, ženski klauzurni samostani, ženski monaški samostani, muške monaške zajednice, muške apostolske zajednice, svjetovni instituti te pustinjački oblik života. Ovom prigodom uredništvo izražava srdačnu zahvalnost svim posvećenim osobama koje su sudjelovale u izradi *Priručnika*, kao i poglavaricama i poglavarima redovničkih zajednica na preporuci članova koji bi mogli biti suradnici.

S obzirom na vrstu molitvenih tekstova koji su prikupljeni, riječ je o tekstovima koji bi se mogli koristiti u euharistijskom slavlju na blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu: uvod u misna čitanja, homilija, molitva vjernika, popričesna meditacija, molitveni obrazac za obnovu redovničkih zavjeta i himan Jubileja. Imajući u vidu da bi ove godine na osobit način bilo prikladno Dan posvećenoga života slaviti i trodnevnicom, *Priručnik* sadržava i tekstove koji bi se mogli moliti tijekom trodnevnog razdoblja prije Svijećnice: euharistijsko klanjanje (prvi dan – četvrtak); križni put (drugi dan – petak) i uvod u radosna otajstva krunice (treći dan – subota). Za svaki od navedenih tekstova, ponuđena su po dva predloška. *Priručnik* donosi i Molitvu Jubileja te Poruku Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života i Hrvatske redovničke konferencije koju potpisuju mons. Zdenko Križić i s. Lidija Bernardica Matijević SSFCR.

Iskreno se nadamo da će molitve sabrane u ovom *Priručniku* potaknuti sve Bogu posvećene osobe na odluku da im Sveta 2025. godina bude godina buđenja nade u sebi i drugima.

U Zagrebu, 6. siječnja 2025., na svetkovinu Bogojavljenja

s. Krista Mijatović SCSC, urednica

PORUKA
UZ DAN POSVEĆENOGA ŽIVOTA

PORUKA VIJEĆA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE ZA USTANOVE
POSVEĆENOGA ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOGA ŽIVOTA I HRVATSKE
REDOVNIČKE KONFERENCIJE

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Dan posvećenoga života 2025. godine slavimo u okviru redovne jubilejske godine koju je na svetkovinu Uzašašća, 9. svibnja 2024. godine proglasio papa Franjo bulom *Nada ne razočarava* (*Spes non confundit*) pod geslom *Hodočasnici nade*. Slavlje jubilejske godine ima svoje duboke korijene u Svetom pismu (Lev 25). U današnjem obliku to je slavlje u Katoličkoj crkvi započelo 1300. godine koju je tadašnji papa Bonifacije VIII. proglasio Svetom godinom i svima koji pod utvrđenim uvjetima pohode rimske bazilike apostolskih prvaka Petra i Pavla, udijelio potpuni oprost. Zamisao pape Bonifacija VIII. bila je ta da se Sveta godina slavi svakih stotinu godina, ali se na poticaj vjernikā sljedeća jubilejska godina slavila već nakon pedeset godina, odnosno 1350. godine, što je u skladu s njezinim biblijskim izvorištem, a konačno je razdoblje od pedeset godina prepolovljeno na dvadeset i pet, kako se ustalilo od jubilejske 1475. godine do danas. Tijekom stoljeća slavlje jubilejske godine razvijalo se tako što se obogaćivalo različitim sadržajima, ali su u temelju uvijek ostala dva bitna elementa: oprost i hodočašće.

2. Oprost kao bitni element jubilejske godine utemeljen je u Svetom pismu, gdje u knjizi Levitskoga zakonika čitamo ove riječi: „Tu pedesetu godinu proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobođanje svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej, oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se svatko vrati k svome rodu!“ (Lev 25,10) Iz tog temeljnog biblijskoga teksta o slavlju Svete jubilejske godine jasno se vidi kako je njezin cilj ponovna uspostava pravednih odnosa u društvu koji su se zbog različitih razloga tijekom vremena poremetili. Sukladno tome jubilejska godina značila je davanje prilike svakom čovjeku, obitelji i čitavom narodu za novi početak. Naime, ako je tko, bilo zbog svoje neodgovornosti bilo bez svoje krivice, upao u škripac i morao se zadužiti ili prodati komad zemlje, te Svete jubilejske godine zemlja mu se vraćala i dug otpuštao. Tako da se to nesretno stanje nije prenosilo na sljedeći naraštaj koji je onda mogao neopterećen dugovima i s većom brižljivošću i marljivošću obrađivati svoju zemlju, uživati njezine plodove i dijeliti ih s drugima.

3. Gledano izvana, ti vrlo praktični biblijski sadržaji Svete godine bili su usmjereni prema održavanju socijalne i ekonomske ravnoteže u društvu, tako da se ne događa to da bogatiji bezobzirno postaju sve bogatiji, a siromašni bespomoćno sve siromašniji. Možda bi tko mogao zaključiti da se tu radi o čisto ljudskim pokušajima kojima se nastoji urediti koliko-toliko pravedno društvo, ali ne zaboravimo da su ti biblijski propisi sastavni dio božanske objave koji imaju veliku i trajnu duhovnu vrijednost. Kao takvi oni nam uljevaju čvrstu nadu da su pogrešni koraci u životu popravljivi jer je Bog, gospodar vječnosti i vremena, tako rasporedio vrijeme da nam u njemu stalno daje nove prilike za nove početke. U knjizi Levitskoga zakonika govori se o tome kao o povratku na očevinu, ali u tom izrazu otkrivamo mnogo više od ponovnog stjecanja ekonomske baze potrebne za dostojanstven ljudski život. U povratku na očevinu

otkrivamo milost i brižnost Oca koji raširenih ruku stalno poziva i u ljubavi okuplja svu svoju djecu.

4. Primijenimo li izraze *povratak na očevinu* i *oprosna godina* na redovnički i posvećeni život, ne možemo a da se ne prisjetimo poziva na *povratak izvorima* o čemu se osobito govori u kontekstu obnove redovničkoga života u duhu Drugoga vatikanskog koncila, čija se šezdeseta obljetnica završetka također slavi u okviru ove jubilejske 2025. godine. Vrijedno je stoga podsjetiti na uvijek aktualno načelo obnove redovničkoga života izraženo u koncilskom dekretu *Perfectae caritatis*, koje glasi: „Prilagođena obnova redovničkog života treba da jednako obuhvati: s jedne strane neprestano vraćanje na izvore svakog kršćanskog života kao i na izvorni duh ustanova, a s druge strane njihovo prilagođavanje promijenjenim prilikama vremena.“ (PC, br. 2)

Te riječi u potpunom su skladu upravo s onim na što nas poziva svaka jubilejska godina, koja nipošto nije neka izolirana točka u vremenu, nego stoji u čvrstom i dinamičnom odnosu i s onim što joj prethodi i s onim što nakon nje slijedi. Drugim riječima, za članove svih ustanova posvećenoga života jubilejska je godina povlaštena prigoda za milosni, pokajnički, praštajući i zahvalni pogled na prijeđeni povijesni hod te za obnovu i osvježanje na istom i čistom izvoru Evanđelja na kojem su se u svom vremenu i prostoru napajali začetnici različitih oblika Bogu posvećenoga života koje je Crkva prepoznala i primila kao darove Duha koji je neprekidno ispunjava novom snagom za život u Kristu.

5. Ne treba ni spominjati to da prilagođavanje prilikama vremena nije nikakvo suobličavanje svijetu na što, uostalom, apostol Pavao upozorava sve kršćane: „Ne suobličujte se ovom svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da možete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.“ (Rim 12,2) Na temelju tih Pavlovih riječi koje pozivaju na *obnavljanje pameti*, isto tako treba reći da se prilagođavanje novim prilikama ne može svesti ni na one samo izvanjske promjene u načinu života i rada u smislu odbacivanja svega onoga što doživljavamo kao nešto zastarjelo i što ne odgovara današnjim okolnostima. Prilagođavanje promijenjenim prilikama vremena započinje u nutrini i zapravo znači uvijek iznova u molitvi, studiju i radu tražiti Božju volju i odgovor na pitanje u čemu je i kako život Bogu posvećenih osoba relevantan za svijet i društvo u kojem živimo danas.

U svojoj enciklici *Nadom spašeni (Spe Salvi)* koja govori o kršćanskoj nadi iz 2007. godine, papa Benedikt XVI. istaknuo je misao svetoga Bernarda iz Clairvauxa o tome kako redovnički život nije bijeg od svijeta, nego je redovnicima povjereno poslanje za čitavu Crkvu pa samim tim i za cijeli svijet (SS, br. 15). Na primjeru sv. Bernarda koji je živio na prijelazu iz 11. u 12. stoljeće, papa Benedikt XVI. nastavlja kako su redovnici u srednjem vijeku, među ostalim, vršili to svoje poslanje jednostavnim svjedočenjem plemenitosti i duhovne vrijednosti fizičkoga rada (usp. SS, br. 15), a postavimo li pitanje kako Bogu posvećene osobe svojim životom mogu pokazati odgovornost i relevantnost za svijet danas, smatramo kako ćemo barem neke od odgovora pronaći u geslu ove jubilejske 2025. godine – *Hodočasnici nade*.

6. Jednostavna je činjenica kako je naš ljudski život na ovom svijetu takav da se možemo nazvati *pridošlicama i putnicima* (usp. 1 Pt 2,11) koji prolaze ovom zemljom ne nalazeći u njoj trajnoga boravišta. Tko zastane i zamisli se nad tom istinom, može ga lako obuzeti osjećaj

ispraznosti i beznada, ali je ljudska nada i želja za životom ipak toliko jaka da i u svojoj prolaznoj egzistenciji čovjek pokazuje iskrenu brigu i želju za uređenim i sretnim kako osobnim tako i društvenim životom. Nažalost, povijest je puna primjera koji pokazuju kako su promašeni i tragični svi oni slučajevi kada su ljudi htjeli ostvariti tu svoju želju polazeći od ideologija koje nisu priznavale i poštivale istinu o čovjeku u njegovim temeljnim životnim relacijama s Bogom, s drugim ljudima i s čitavim ostalim stvorenjem. Ali znamo da postoji i pravi način ostvarenja tih čovjekovih težnji, koji se prikladno može nazvati *hodočasničkim*, jer on prolaznu ljudsku egzistenciju na ovoj zemlji preobražava upravo u put *nade koja ne razočarava*.

7. Ističemo dva važna elementa koja su karakteristična za hodočašće, koja je iskusio svatko tko se ikada uputio na časni put prema nekom svetom mjestu. Prvo, svako hodočašće ima svoj cilj, što nas podsjeća na to da naš životni put nije besciljan i beznadan, a drugo, mi na tom putu nismo sami i prepušteni sami sebi. I jedno i drugo tako je povezano da se cilj hodočašća na svoj način ostvaruje već na putu. Bez obzira na koje sveto mjesto hodočastili, cilj hodočašća jest susret sa svetim i živim Bogom, a on zapravo započinje već na prvom koraku jer Bog, da bi bio s nama, ne čeka nas tek na kraju puta, nego nas čitavim putem vodi do punog ispunjenja svojih obećanja koja nam je dao u svom Sinu Isusu Kristu koji reče: „Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.“ (Iv 14,6)

Hodeći u toj vjeri i nadi, hodočasnici se spontano povezuju i evanđeoski oslanjaju jedni na druge kao i na gostoljubivost i otvorenost svakog čovjeka kojega susretnu na svom putu. Tako hodočašće postaje prava škola u kojoj učimo kako se istinsko zajedništvo među ljudima ne gradi ni na kakvoj jednomnoj ideološkoj indoktrinaciji, nego na vjeri u Boga kojemu je stalo do svakog čovjeka i na međusobnom povjerenju koje u svakom čovjeku vidi ljubljeno Božje stvorenje. Bogu posvećene osobe po svojoj naravi svim ljudima u svijetu svjedoče upravo takvu hodočasničku egzistenciju u kojoj su životni cilj i put do toga cilja tako čvrsto povezani u Kristu *po kojemu i jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu* (usp. Ef 2,18).

8. Poziv i poslanje koje Bog daje ljudima, uvijek se ostvaruje u konkretnosti određenoga vremena i prostora. Stoga ne možemo ne spomenuti kako istodobno s redovnom jubilejskom godinom koju slavimo u zajedništvu s cijelom Crkvom, obilježavamo u hrvatskom narodu 2025. godine i 1100. obljetnicu splitskih crkvenih sabora i početaka Hrvatskoga kraljevstva o čemu su biskupi Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine vjernicima uputili pastirsko pismo.¹ Uloga crkvenih redova i ustanova posvećenoga života u evangelizaciji i duhovnosti hrvatskoga naroda kako u prošlosti tako i danas tolika je da se ne može ni zamisliti kakav bi kršćanski život u hrvatskom narodu bio bez njih. No velika djela koja su prošli naraštaji Bogu posvećenih osoba činili u svojoj poniznosti, ne bi nam danas smjeli postati uzrokom naše uznositosti, nego snažan poticaj da i sami u svom vremenu ponizno i radosno dajemo sve od sebe na hodočasničkom putu spasenja svih ljudi. Vjerujemo kako će na taj način rasti i ostvarivati se i ona nada da će Bog u svojoj providnosti pozivati i pridruživati svom djelu spasenja nove naraštaje osoba koje će mu se vjerno odazivati u različitim oblicima posvećenoga života.

---

¹ HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA – BISKUPSKA KONFERENCIJA BOSNE I HERCEGOVINE, *Na kršćanskim temeljima, u zajedništvu Crkve, hodočasnici nade*, 1. prosinca 2024.

S tim mislima i poticajima, nasljeđujući primjer Majke Marije i Josipa, koji su se u Božjem hramu divili svemu što se govori o Kristu (usp. Lk 2,33), želimo da vam Dan posvećenoga života 2025. godine bude pun Božjega mira, radosti i nade.

Zagreb, 10. siječnja 2025.

Uime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, mons. Zdenko Križić, predsjednik

Uime Hrvatske redovničke konferencije, s. Lidija Bernardica Matijević SSFCR, predsjednica

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

EUHARISTIJSKO KLANJANJE (I.)

Pjesma: *Svet, svet...*

Uvodna molitva: Svjetlosti naroda, tu smo pred Tobom kako bismo Ti poput starca Šimuna i proročice Ane iskazali svoje divljenje. Radujemo se što možemo biti u Tvojim blizini. Tvoja pristupnost osnažuje nas u vjeri da iz Tvoje ruke primamo samo ono što je dobro za nas i da nas u našim traženjima, lutanjima i teškoćama nećeš ostaviti. Tu smo pred Tobom kako bismo u svjetlu tvoje milosti prepoznali što je Očeva volja za nas.

Ustrajno i vjerno poput ovih dvoje staraca želimo drugima svjedočiti o nadi koju obećanje nosi. Nadi da ono što je u ljudskim očima propalo, beskorisno, nemoćno, preslabo, mlitavo i mrtvo, u tvojim očima ima novi početak. Jer si u tamu donio svjetlost. Jer su naša očekivanja ispunjena.

Dok te promatramo prisutnoga, ne u liku moćnoga kralja koji silom donosi i uspostavlja vlast, već u liku Kruha koji se daje za sve nas, jednostavnom, ni po čemu moćnom, ali prijeko potrebnom da bismo mogli živjeti sada i u vječnosti. Klanjamo Ti se jer si oplijenio sama sebe da bismo mi imali život. Klanjamo Ti se jer si nam dao primjer.

Evangelje: Lk 2,22-38

„Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: 'Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.' Otac njegov i majka divili se što se to o Njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci Njegovoj: 'Ovaj je, evo, postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!'

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.“

Kratka šutnja

Slušajući Tvoju riječ, Gospodine, ne možemo ne zamijetiti da su starac Šimun i starica Ana, dvoje ljudi za koje bismo rekli da su potpuno beskorisni za društvo. U tišini svoga doma

i u kutu Hrama samo pobožno vrše svoje obveze: jedno, nadajući se, strpljivim čekanjem i pravednim životom prema Božjem zakonu, a drugo ponavljajući molitve i posteći. Njih su dvoje stavljani kao uzor svima onima koji su prepoznali poziv da svoj život posvete Onome koji je u njihova srca poziv stavio.

Živeći neprestano u Tvojim prisutnosti pravednim životom služenja drugima, molitvom i postom, želimo donositi radost, mir i utjehu braći i sestrama u svijetu koji ih razdire pretjeranim željama, pritišće svojim zahtjevima i nevoljama, nepravdama, nasiljem i mržnjom koja zasljepljuje. U smišljanju planova kako takvom svijetu donijeti nadu, sâm nas evanđeoski tekst poziva: „Promatrajte čudo veće od onoga kojem su Šimun i Ana svjedočili.“ Kao što su u malom djetetu, slabom i nemoćnom, Šimun i Ana prepoznali Onoga koji preobražava svijet i vodi ga vječnome životu, mi se divimo Tebi prisutnome u liku Kruha nebeskog.

Razmatramo i klanjamo se nečemu potpuno neshvatljivome, a opet tako jasnome. Nečemu što nam je tako blisko, opipljivo, dostupno, gotovo banalno, a opet nadmašuje naše shvaćanje i promišljanje. Kruh koji daje život, ali ne samo ovaj prolazni, već vječni. Kruh koji dijelimo u zajedništvu kao braća i sestre, zaboravljajući i opraštajući razmirice i neslaganja. Kruh koji nas jača da ne čuvamo samo vlastiti život, već da ga imamo snage darovati za drugoga... Ne želimo svoj pogled usmjeriti ni na što drugo.

Pjesma: *Ovdje je sada...*

Ispravno oslušivanje Tvoje riječi, otvorenost poticajima Duha Svetoga koji nas vodi u pravcu prema Tebi, daje nam prepoznati da ono što očima gledamo i dušom naslućujemo nije ljudska umotvorina, već dar. Nebeski dar koji je naizgled običan, ali poput naj snažnijeg lijeka vraća snagu umornima, tješi žalosne i uciviljene, malodušne krijepi, slabe hrabri da se zauzimaju za pravdu, bolesne ozdravlja.

Spontane molitve ili po volji:

Daj da mi, koji smo se odlučili tebi posvetiti, budemo kruh za druge, kruh koji će ovome svijetu donijeti nadu da Ti svoja obećanja izvršavaš, molimo Te...

Daj da mi, koji smo se odlučili tebi posvetiti, poput Šimuna i Ane budemo ustrajni u molitvama, postovima i pravednom životu, molimo Te...

Daj da mi, koji smo se odlučili tebi posvetiti, pažljivo oslušujemo znakove vremena kako bismo pravovremeno donijeli mir, utjehu i ohrabrenje onima kojima je potrebno, molimo Te...

Daj da se mi, koji smo se odlučili tebi posvetiti, ne plašimo vlastitih nemoći i slabosti, već hvaleći Te neprestano i hraneći se Tobom dopustimo da nas preobrazi snaga Tvoje prisutnosti u našem životu te tako i drugi, promatrajući nas i naše zajednice, budu spremni odazvati se Tvome pozivu, molimo Te...

Pjesma: *Zdravo, Sveti Sakramente...*

Litanijskim zazivama Presvetom Oltarskom Sakramentu želimo zahvaliti za dar Kruha nebeskoga koji nam se daje za hranu na našem Hodočašću nade prema vječnoj domovini:

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože, **smiluj nam se!**
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Kruše anđeoski, **smiluj nam se!**
Kruše zasitni i slasti kraljevska,
Kruše živi koji si s neba sišao,
Kruše koji daješ život svijetu,
Kruše koji krijepiš srce čovjeku,
Žito izabranih,
Vino iz kojega niču djevice,
Màno sakrivena,
Duhovna slasti,
Stole prečisti,
Hrano i goste,
Nebeska zaštito protiv grijehu,
Liječe besmrtnosti,
Spomene čudesa Božjih,
Divno čudo nad sva čudesa,
Hostijo sveta,
Kaležu blagoslova,
Prinose čisti,
Neprestana žrtvo,
Preslatka gozbo,
Otajstvo vjere,
Svezo ljubavi,
Okrepa svetim dušama,
Popudbino onima koji umiru u Gospodinu,
Založe buduće slave,
Sakramente pobožnosti,
Životvorni Sakramente,
Časni Sakramente,
Presveti Sakramente,
Bože sakriveni,
Riječ Tijelom postala,

Milostiv budi, **oprosti nam Gospodine!**

Milostiv budi, **usliši nas Gospodine!**

Od nedostojnog primanja Tijela i Krvi, **oslobodi nas, Gospodine!**

Od požude tijela,

Od požude očiju,

Od oholosti života,

Od svakoga grijeha,

Za želju kojom si ovu pashu s učenicima blagovati želio,

Za preveliku poniznost kojom si učenicima noge prao,

Za goruću ljubav kojim si ovaj božanski Sakrament naredio,

Za svoju dragocjenu Krv koju si za nas na križu prolio,

Za sveti Tvoj prinos koji si na oltaru ostavio,

Mi grešnici, **Tebe molimo usliši nas!**

Da se dostojiš našu vjeru i štovanje ovoga divnog Sakramenta umnožiti i uzdržati,

Da se dostojiš našu goruću želju za primanjem ovoga Kruha nebeskog u nama pobuditi,

Da se dostojiš nas za dostojno i često uživanje presvete pričesti spremne učiniti,

Da se dostojiš udijeliti nam dragocjene plodove ovoga životvornog Sakramenta,

Da se dostojiš pobuđivati nas na pohod i klanjanje Presvetom Sakramentu,

Da se dostojiš ovim Kruhom nebeskim u našem smrtnom času nas okrijepiti i zaštititi,

Sine Božji,

Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehе svijeta, **oprosti nam Gospodine!**

Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehе svijeta, **usliši nas Gospodine!**

Jaganjče Božji koji oduzimaš grijehе svijeta, **smiluj nam se!**

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Pomolimo se: Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke Svoje, podaj nama, molimo, tako častiti otajstva Tijela i Krvi Tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja Tvojega! Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Pjesma: *Divnoj dakle...*

Blagoslovljen budi Bog...

Pjesma: *Ne ostavi nas nigdar...*

EUHARISTIJSKO KLANJANJE (II.)

Pjesma: *Skriven u bijeloj hostiji...*

Uvodna molitva: Kriste u Kruhu skriveni, Nado koja ne razočarava, dolazimo pred Tebe kao prosjaci Nade. Molećivo Te motrimo nadajući se da ćemo od Tebe koji si Ispunjenje svake nade isprositi učvršćenje kreposti ufanja u našim srcima i u našim životima. Svojim bismo nadama htjeli Lice Tvoje ganuti. Blagoslovi početak našega Hodočašća nade u ovoj Svetoj godini. Povij rane slomljenih srdaca, snagom oprosta odriješi okove koji nas drže u ropstvu grijeha i u zarobljenosti mržnjom; udijeli svom narodu radost Duha da s obnovljenom nadom korača prema željenomu cilju, zajedništvu s Tobom u vječnosti. Amen.

Evandjelje: Iv 14,1-7

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: „Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto?' Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. A kamo ja odlazim, znate put.“ Reče mu Toma: „Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?“ Odgovori mu Isus: „Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.“

Dopustimo da nas nada privuče i da se po nama proširi na sve koji za njom čeznu. Svojim im životom poručimo: „U Gospodina se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Gospodina se uzdaj!“ (Ps 27,14). Neka snaga nade ispuni našu sadašnjost dok s pouzdanjem iščekujemo ponovni dolazak Gospodina Isusa Krista, kojemu bila čast i slava sada i u buduće vjekove. (*Molitva u tišini*)

Gospodine Isuse, Ti si rekao: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ (Mt 28,20) Blaženi Alojzije Stepinac je vjerovao u istinitost tih Tvojih riječi. On je sate i sate provodio pred svetohraništem, klanjajući se tebi, prinoseći Ti sebe i sve duše koje si mu povjerio i sve probleme na koje je nailazio u svojoj nadbiskupskoj službi. Pun žive vjere u tvoju euharistijsku prisutnost u jednoj je okružnici pisao vjernicima: „Središte naše pobožnosti i glavni predmet naše ljubavi mora biti Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Jedino onaj ima život vječni, tko se hrani Kruhom života i koji se grije na vatri božanske ljubavi. Po tom Kruhu postajemo svi, bez razlike, međusobno prava braća i sjedinjujući se u Bogu, koji je ljubav, nužno se moramo svi i međusobno ljubiti. Euharistija postaje tajanstvena veza koja povezuje pojedince i narode u jednu veliku obitelj.“ On je pred svetohraništem i u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom zagrijao svoje srce vatrom Tvoje božanske ljubavi. Daj, Gospodine Isuse, da nas njegov primjer i poticajne riječi oduševе za dolazak pred Tvoju euharistijsku prisutnost pred kojom prigibamo koljena i zahvalna srca dajemo Tebi hvalu i čast. Tebi predajemo svoje brige i molimo Te, utješi i ojačaj naša srca za križeve svagdana, znajući da si Ti s nama u sve dane našeg života. (*Molitva u tišini*)

Pjesma: Klanjam ti se smjerno...

Isuse, vjerujem da si ovdje s nama. Ti sve vidiš i znaš. Ti me neizmjerljivo od vječnosti voliš. Ti me snagom svoje milosti stalno k sebi privlačiš. Klanjam Ti se, Gospodine Isuse, i slavim Te. Čvrsto vjerujem da si sada ovdje preda mnom. Klanjam Ti se cijelim svojim bićem: tijelom, dušom, srcem i svim svojim moćima. Povjeravam Ti se i predajem potpuno. Posvećujem Ti svaki trenutak svoga života. Isuse, otkloni od mene svaku rastresenost, umor, pospanost, tjeskobe, brige, poteškoće, boli i muke. Čini sa mnom sve što je Tvoja sveta volja. Ti me poznaješ i zoveš me. Prije nego što sam začeo, Ti si na me mislio. Što sve nisi za mene učinio?! Koliko puta sam olako preko svega toga prešao?! Klanjam Ti se, Isuse i molim Te: daj da jednom ozbiljno shvatim i iskreno prihvatim tvoj neumorni zov. Daj da s Tobom i u Tebi nađem snagu kako bi moja temeljna odluka za Tebe bila neopoziva. Daj da u svemu tražim i vršim Tvoju volju! (*Molitva u tišini*)

Pjesma: Odzivam se Isuse...

Euharistijski moj Isuse, Ti si rekao: „Što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili [svojoj duši] naudi?“ (Lk 9,25) Hvala Ti što me tako upozoravaš i potičeš da živeti na zemlji, živeti svoj svagdan, sa svim njegovim radostima i tegobama, nikada ne zaboravim na Tebe, svoga Boga i Tvoj konačni plan sa mnom. Da ne zaboravim na svoje vječno određenje, svoj vječni cilj. Daj mi, dobri moj Isuse, da shvatim i u životu prihvatim da se samo s Tobom mogu iskreno radovati i živjeti. Nauči me kako ću iskreno ljubiti i Tebe, svoga Boga, i svoga bližnjega i onda kada moj bližnji mene ne ljubi. Isuse, posebno Ti zahvaljujem u ovom trenutku za ovu veliku tajnu Tvoje trajne prisutnosti u Euharistiji, za Sakrament u kojem otkrivam Tvoju predanu ljubav! Predao si se za mene. Dao si sve što si bio, što si imao. Prolio si svoju krv za mene. Cijenu svoga života utkao si u moje spasenje. Hvala Ti za sve!

Gospodine, Ti mi se stalno darivaš. Uvijek misliš na mene i raduješ mi se. Sve mi to govori ovaj Sakrament. Sve mi to govori ovaj posvećeni Kruh koji postaje Tvojim tijelom. Hvala Ti što si ostao s nama u ovom Sakramentu kako bismo i danas mogli osjetiti da je Tvoja ljubav živa, trajna, potpuna. U ovom trenutku izručujem se Tebi i potpuno Ti se predajem. Davno, na krštenju, izrečeno je predanje moga života. Rekli su to drugi. Htjeli su da već kao dijete pripadam Tebi. Sada, svojim životom, sa svim promašajima i slabostima, s nevjeraama krsnom savezu, Tebi se izručujem, predajem, posvećujem. Predajem Ti svoje tijelo, svoju dušu, srce, krv. Predajem Ti svoj rad i odmor. Predajem Ti svoje uspjehe i neuspjehe. Predajem Ti svoje planove i želje, svoje navike i navezanosti. Predajem Ti samoga sebe... potpuno! Prihvati me, Gospodine! Primi me ovakva kakav jesam. Primi me opet, iznova jer to živo želim. Samo sam u Tebi i s Tobom sretan. Hvala Ti što me primaš! (*Molitva u tišini*)

Pjesma: U Tebe se, Gospodine, uzdam; u Tebe se uzdam, Gospodine...

Braćo i sestre, okupljeni u Kristu, našoj Nadi, i potaknuti Duhom Svetim uputimo nebeskome Ocu svoju molitvu punu pouzdanja:

1. Za Crkvu, da rođena iz Kristove muke, smrti i uskrsnuća očituje Njegovo sveto ime, jedino u kojemu možemo biti spašeni i u kojem je sva naša nada, molimo Te...

2. Za svetoga oca Franju, biskupe i svećenike, redovnike i redovnice, da čuvani i osnaženi prisutnošću Uskrsloga mogu neprestano učvršćivati vjernike u vjeri, nadi i ljubavi, molimo Te...
3. Za sve narode na zemlji, da se kao hodočasnici nade neumorno zalažu za onu pravdu koja je jedina kadra osigurati čvrsti i istiniti mir, molimo Te...
4. Za sve koji se pripremaju za slavlje sakramenta ženidbe, da rastu u svjetlu Tvoje ljubavi, a sve obitelji koje su iskušavane poteškoćama i trpljenjem, da se učvrste u nadi, molimo Te...
5. Za zakonodavce, znanstvenike i ljude iz kulture, da izazvani istinom Evanđelja svoje znanje stave u službu dostojanstva svakog čovjeka, od njegova začeca do prirodne smrti, molimo Te...
6. Za naše pokojne, da u vječnosti gledaju ljepotu Božjega lica koje su tražili u svojem zemaljskom Hodočašću nade, molimo Te...

Oče života, ljubavi i nade, Tvojim dobroti izručujemo svoje prošnje. Nas, naše zajednice i naše obitelji prati svojim blagoslovom kako bi Te proslavili u Tvojim Crkvi radosno svjedočeći vjeru, nadu i ljubav. Po Kristu Gospodinu našem.

Oče naš...

Gospodine, daj nam milost da se ne predamo i ne odustanemo. Pomozi nam da nas ne preplavi zlo, naše ili tuđe. Daj nam nadu koju nam nitko ne može oduzeti. Daj nam, Gospodine, život koji će dostajati za nas i za druge. Život koji će nadići smrt. Zahvaljujemo Ti i slavimo Te jer znamo da smo stvoreni da vječno živimo. Molimo Te da nas vodiš kroz život i da podučiš sve svoje sinove i kćeri, daš im prave misli i prave osjećaje. Dozvoli im učiniti prave veze između glave i srca. Stavi ih u pravo raspoloženje i daj im hrabrosti da prođu kroz vrata koja im Ti otvaraš. Pokaži im ta vrata, vrata koja Ti uvijek otvaraš i više ne zatvaraš, vrata prema životu. Život blaženstva Tvoja su vrata u vječni život. Daj da kroz njih prolazimo svaki dan i da budemo dostojni proći i kroz vrata raja nebeskoga. Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!

Pjesma: *Divnoj dakle...*

Blagoslovljen budi Bog...

Pjesma: *Ne ostavi nas nigdar...*

KRIŽNI PUT

KRIŽNI PUT (I.)

Uvodna molitva: Isuse, Nebeski Hodočasniče Nade, Ti si se iz krila Očeva spustio na našu zemlju noseći svim ljudima nadu u spasenje. Palestina, zemlja kojom si hodao, postala je za nas kršćane najpoželjnije mjesto hodočašća. Oni koji su hodočastili u Svetu zemlju mogu posvjedočiti kako je posjet tim svetim mjestima ojačao njihovu vjeru.

Ti nas, Nebeski Hodočasniče Nade, pozivaš da Tvoje stope slijedimo ne po Palestini, nego kroz našu svakodnevicu; da hodočastimo kroz život ma kako težak bio hodočasnički put i da nosimo nadu drugima. Pomozi nam, Isuse, slijediti Tvoje stope i onda kada Te treba slijediti po krvavom, neravnom, prašnjavom putu.

1. postaja: ISUSA OSUĐUJU NA SMRT

Ti si, Isuse, bio nepravедno osuđen. Oni koji su bili puni grijeha, osudili su Tebe koji si bio bez grijeha. Grijeh je osudio nevinost. Ti koji si se jedini mogao opravdati, nisi to učinio. Šutio si.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, s Tvojom osudom želimo stopiti sve nepravédno osuđene Tebi posvećene osobe, kako one u prethodnim totalitarnim režimima, tako i one koje danas trpe progone u različitim državama svijeta. Neka žrtva njihova života, sjedinjena s Tvojom žrtvom, bude sjeme novih kršćana i novih duhovnih zvanja.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

2. postaja: ISUS UZIMA NA SE KRIŽ

Dragovoljno si, Isuse, prihvatio križ, a i nas si pozvao na to. Rekao si: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.“ (Lk 9,23) Nebrojeno je mnoštvo onih koje si pozvao da Ti se posvete svakodnevnim prihvaćanjem križa. I mi smo u tom mnoštvu.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, vjerujemo da i u današnje vrijeme pozivaš brojne mlade osobe da te slijede na Tvom bolnom putu. Takni im srce da duboko osjete veličinu Tvoje ljubavi te se čitavom dušom obrate k Tebi i krenu na doživotno Hodočašće nade.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

3. postaja: ISUS PADA PRVI PUT POD KRIŽEM

Drvo je križa teško. Ti si, Isuse, iscrpljen i padaš na tlo. Padaš u prašinu. Čitavo čovječanstvo leži u prašini grijeha. U suvremenom društvu grijeh je postao neka vrsta poželjnog ponašanja. Tko se po njemu ne ravna, taj je konzervativan, nazadan i pomalo ograničen – ako se prosuđuje po kriterijima ovoga svijeta.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, život u ženskim klauzurnim samostanima često je suvremenom čovjeku neshvatljiv, besmislen. Upravo si sestrama u tim samostanima povjerio

da mole za palo čovječanstvo, da ga svojom molitvom pridižu u dostojanstvu. Počuj njihove molitvene vapaje za obraćenje svijeta.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

4. postaja: ISUS SUSREĆE SVOJU SVETU MAJKU

Tvoja Majka bila je, Isuse, uz Tebe na Križnom putu. Ona nam svima može biti uzor, a napose redovnicama apostolskih zajednica. Uzor djevičanstva i uzor plodnosti. Ona koju nikakva ljaga grijeha nije dotaknula i koja je zablistala u svom djevičanstvu, ovdje na Križnom putu svjedoči da to ne ide bez križa. Najljepši plod što ga je ikoje biće moglo i zamisliti, darovala nam je ona u Tebi, njezinu Sinu.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, redovnicama apostolskih zajednica posvijesti to da je vrhunac duhovne plodnosti u ovome – donositi Tebe svima. Daj da se članice takvih zajednica ugledaju u Mariju, Majku koja rađa Tebe i na Križnom putu.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

5. postaja: ŠIMUN CIRENAC POMAŽE ISUSU NOSITI KRIŽ

Teško breme križa pritiskivalo je, Isuse, tvoja izranjena ramena. Jedva si ga nosio. Šimun Cirenac kročio je s Tobom dio puta noseći Tvoj križ. Bio si mu neizmjerljivo zahvalan.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, i danas povjeravaš muškim apostolskim zajednicama da podmetnu svoja ramena pod Tvoj križ. Kao zaređeni službenici ili kao redovnici laici, poslani su Tvojim Crkvi da pritežu u pomoć svima kojima je potrebna duhovna ili materijalna pomoć. Pomozi im da budu dostojni povjerenog im poslanja.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

6. postaja: VERONIKA PRUŽA ISUSU RUBAC

Tvoje popljuvano i krvavo lice Veronika je obrisala svojim rupcem. Progurala se kroz mnoštvo i smogla je hrabrosti unatoč razularenoj svjetini približiti se Tebi popljuvanom i prezrenom te obrisati Tvoje lice. Za uspomenu si joj darovao svoj lik utisnut u rubac.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, hvala Ti za Veronikin primjer, izvrstan primjer što znači biti u svijetu, a ne biti od svijeta. Učini da članovi svjetovnih instituta tako žive posvećenu svjetovnost da u suvremenom svijetu pobuđuju pitanja s horizonta onostranosti.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

7. postaja: ISUS PADA DRUGI PUT POD KRIŽEM

Iscrpljen od bičevanja i pritisnut križem, Isuse, ponovno padaš. Ono što Te najviše pritišće, jesu naši grijesi, grijesi svega svijeta.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, pustinjacima i pustinjakinjama povjerio si zadaću da u negostoljubivoj prirodi i samoći, u odricanju i pokori daju zadovoljštinu za grijeh svijeta i pospješuju njegovu duhovnu obnovu. Blagoslovi njihovu pokoru i odricanje, da urode plodom obraćenja čovječanstva.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

8. postaja: ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE

Taknula Te, Isuse, sućut jeruzalemskih žena. Ti si ih pozvao da plaču ne toliko nad Tobom, nego nad uzrokom svih zala, a to je grijeh.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, kod ove Ti postaje povjeravamo sve posvećene osobe koje su zbog razloga samo Tebi znanih odlučile odustati od hoda za Tobom u obliku posvećenoga života. Pruži utjehu neprevarljive nade svima koje je takva odluka prije ili poslije razalostila. (Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

9. postaja: ISUS PADA TREĆI PUT POD KRIŽEM

Pod težinom križa treći put si pao, Isuse. I mi koji Te slijedimo, dnevno padamo. Hvala Ti što nam uvijek iznova daruješ mogućnost novog početka u svetoj ispovijedi. Hvala i za ovu Svetu godinu u kojoj možemo zadobiti jubilejski oprost. Podari ga svim ljudima.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, mnogi monasi i monahinje u ćelijama svojih duša traže Tvoje Lice. Neka se njihova traganja u obliku molitvenog uzdaha vinu kao tamjan pred Tvoje prijestolje i isprose milost jubilejskog oprosta za cijeli svijet.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

10. postaja: ISUSA SVLAČE

Isuse, vojnici su s Tebe skinuli odjeću. Stajao si gol pred znatiželjnom svjetinom. Obeščastili su Te.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, svaki grijeh uzima nam dostojanstvo djeteta Božjega, obeščasćuje nas. Grijesi protiv tijela, hrama Duha Svetoga, to čine na osobit način. U ovoj Svetoj 2025. godini molimo Te da Crkvi u Hrvata podariš mladih djevojaka koje će Te nasljedovati kao posvećene djevice u svijetu.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

11. postaja: ISUSA PRIBIJAJU NA KRIŽ

U velikim bolima i grčevima pribijeno je, Isuse, Tvoje tijelo trima čavlima na križ. Tri zavjeta i nas prikivaju na križ. Zavjet poslušnosti, zavjet siromaštva i zavjet djevičanstva. Neki redovi imaju četiri zavjeta, a to simboliziraju Tvoje četiri rane na rukama i nogama.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, ne dopusti da se otimamo prikovanosti po zavjetima. Pomozi nam da se potpuno odrekemo svoje volje i po poslušnosti Ocu izvršimo Njegovu volju. Ojačaj nas da nadvladamo sve što škodi čistoći naše ljubavi prema Tebi i potpuno Ti po zavjetu djevičanstva pripadamo. Ti koji si sam sebe oplijenio, pomozi nam da se po zavjetu siromaštva odrekemo svega kako bi nam Ti bio jedino blago.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

12. postaja: ISUS UMIRE NA KRIŽU

U groznim mukama, Isuse, umireš na križu. Svoj život daruješ za naše spasenje. Umireš iz ljubavi. Tvoja neizmjerljiva ljubav sve nas privlači k Tebi. Ona je poziv da Ti uzvratimo ljubav.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, pogledaj na bespridržajnu ljubav prema Tebi i bližnjima koju pokazuju naši misionari i misionarke na svim kontinentima. Blagoslovi sva njihova nastojanja oko Tvoje veće slave i dobra braće i sestara u najzabačenijim dijelovima svijeta.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

13. postaja: ISUSA SKIDAJU S KRIŽA

Tvoje mrtvo tijelo, Isuse, položili su u krilo Tvoje Majke. Ona je i naša Majka. Ona je i Majka Crkve. Ona je i Majka naših zvanja. U njezino krilo stavljamo sve preminule Tebi posvećene osobe.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, ispuni nadu svim Tebi posvećenim osobama kojima su ovozemne staze bile hodočasnički putovi do Tvog doma.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

14. postaja: ISUSA POLAŽU U GROB

Tvoje mrtvo tijelo, Isuse, pobožni ukopnici položili su u grob. Kamen koji su postavili na ulazu u grob, satri je svaku nadu u život.

Pomolimo se: Nebeski Hodočasniče Nade, nad Tvojim zapečaćenim grobom ne molimo Te za nova duhovna zvanja ni za budućnost naših zajednica, pa čak ni za nastavak življenja karizme koje su započeli utemeljitelji naših zajednica. Molimo te samo da svi pojedinačno kao članovi zajednica i sve zajednice živimo u skladu s Tvojom presvetom voljom i da Tvoja providnost upravlja svime.

(Molitva u kratkoj šutnji)

Daj da srce Tebi posvećenih osoba smjera onamo gdje je prava nada. Amen.

Završna molitva: Oče, koji si na nebesima, daj da vjera koju si nam darovao u svome Sinu Isusu Kristu, našem bratu i plamen ljubavi, izlivena u naša srca po Duhu Svetom, obnove u nama blaženu nadu u dolazak Tvoga Kraljevstva.

Učini da nas Tvoja milost preobrazi da budemo brižni njegovatelji evanđeoskoga sjemena koje će čovječanstvu i svemu stvorenomu podariti rast dok puni pouzdanja iščekujemo novo nebo i novu zemlju i da se, nakon pobjede nad silama zla, zauvijek očituje Tvoja slava.

Udijeli, molimo, da milost jubileja oživi u nama hodočasnici nade čežnju za nebeskim dobrima te na cijeli svijet izlije radost i mir našega Otkupitelja. Tebi, vječno blagoslovljeni Bože, slava i hvala u sve vijeke vjekova.

KRIŽNI PUT (II.)

Uvod: Uvijek kad iznova prolazimo Isusovim Križnim putem, uronjeni u molitvu upijamo nadu kojom čini svaki korak proslavljajući Oca i spašavajući nas. U svom posvećenom životu svakodnevno hodimo za Isusom noseći s Njim Njegov i svoj križ. Idemo po već utrtom putu kao hodočasnici nade, zagledani u konačnu pobjedu – cilj našeg hodočašća – u zajedništvo s Uskrsim. Pozvani smo biti „na hvalu Slave njegove“ (Ef 1,12) jer nas On izabra iz svijeta da idemo i rod donosimo (usp. Iv 15,16). Pođimo i mi s Kristom Križnim putem nade po kojem smo spašeni.

1. postaja: ISUSA OSUĐUJU NA SMRT

„Ne idi na sud sa slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom.“ (Ps 143,2)

Nije prvi put da se Isusa osuđuje, ali ovo je Njegov čas. Po Pilatu i povicima mnoštva čovjek sudi i osuđuje Boga, osuđuje nadu. Kako Isus odgovara? Stoji mirno, s predanjem i prihvaćanjem. On nije došao da nas osudi, nego da nas spasi.

Često smo i mi, Bogu posvećene osobe suđene i osuđivane. S razlogom ili bez njega, ponekad samo zbog životnog opredjeljenja za Krista. Ali poistovjećenje s Kristom daje istinsku plodnost duši i našem djelovanju. Gledajmo u Njega pogledom nade. On jedini nikada ne osuđuje.

Nadahni nas, Isuse, da ne okrivljujemo druge jer znamo da je često krivica na nama. Sve svoje krivnje predajemo Tvome milosrđu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

2. postaja: ISUS PRIMA NA SE KRIŽ

„Ako ne budemo vjerni, On vjeran ostaje. Ta ne može sebe zaniijekati.“ (2 Tim 2,13)

Isus prima križ odlučno i svjesno. Prigrlljujući križ, On zna da nema okretanja natrag. Grli sve ono što taj križ znači, svu patnju koju donosi. Ta je Njegova gesta blagoslov jer od sada će taj križ biti naše ufanje i velika nada kršćanskog svijeta.

Prikazujemo Isusu sve dragovoljno prihvaćene križeve tolikih svetih posvećenih osoba. Sjedinjeni s Isusovim križem, silna su snaga Crkve. Sveti Pavao nam govori: „Bog neće dopustiti da budete kušani iznad svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.“ Znamo i imamo iskustvo što znači biti oslonjen samo na milost i nadu. Tu je snaga za prihvaćanje svakog križa.

Nadahni nas, Isuse, da u životnim križevima, dajući najbolji dio sebe, možemo moliti kao Ti:

„Oče, proslavi ime Svoje.“

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

3. postaja: ISUS PADA PRVI PUT POD KRIŽEM

„On je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo.” (Iz 53,4)

Isus pada prvi put. Ali ne ostaje ležati pod teretom križa, nego ponovno ustaje, usprkos velikoj boli.

Pored Njega pod teretom križa padamo na koljena i mi pod zahtjevnošću našeg poziva. Ponekad umorni, obeshrabreni, nemoćni, s pitanjima bez odgovora, beznadni. Poput proroka Ilije najradije bismo pobjegli u 'pustinju' uz riječi: „Već mi je svega dosta, Gospodine! Uzmi dušu moju.” (1 Kr 19,4)

Nadahni nas, Isuse, da i mi poput proroka Ilije smognemo snage ići putom kojim nas vodiš, da poput Tebe možemo ustati iz beznađa i nastaviti vršiti volju Očevu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

4. postaja: ISUS SUSREĆE SVOJU SVETU MAJKU

„Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti.” (Iz 66,13)

Kako je bolan ovaj susret Majke nade i Sina... Dok svjetina oko njih viče, njihovi se pogledi susreću u tišini, u tišini njihova srca. U tom pogledu nada nije ugasnula. Pogled je to koji govori: „Evo me!“ Sve su ostale riječi suvišne.

Ponekad su naši pogledi spuštteni, zagledani u svoje teškoće. Pogledi iz kojih je nada iščeznula.

Nadahni nas, Isuse, da vrata svog pogleda otvorimo nadi da se slobodno nastani u Njemu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

5. postaja: ŠIMUN CIRENAC POMAŽE ISUSU NOSITI KRIŽ

„Blago onome koji misli na uboga i slaba: u dan nevolje Gospodin će ga spasiti.” (Ps 41,2)

Samo je jedan čovjek, Šimun stajao rame uz rame uz svoga Spasitelja, pomažući mu nositi križ. Naš se Spasitelj nadao pomoći. Isus je trebao Šimunovu blizinu na svom Križnom putu, ali je i Šimunu trebala Isusova blizina.

Promatrajući Isusa i Šimuna, uočavamo nit koja ih povezuje. To je nada. S jedne strane nada da će netko pomoći, s druge strane nada da ću baš ja biti odabran pružiti pomoć. Biti blizu bratu čovjeku, patniku, poziv je nade i nama upućen.

Nadahni nam, Isuse, svijest da smo odabrani nositi bremena jedni drugima, ne zdvajajući.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

6. postaja: VERONIKA PRUŽA ISUSU RUBAC

„Moje mi srce govori: 'Traži lice njegovo!'" (Ps 27,8)

Hod na trenutak staje. Veronika je prepoznala taj trenutak, pobijedila strah i priskočila jednom gestom punom nade. Ona u vici mnoštva čuje samo svoje srce. Želi barem otrti to patnjom izmučeno lice. Pogled je to licem u lice, unutarne razumijevanje, suosjećanje. I dobiva zauzvrat Isusov lik utisnut u rubac, u srce.

Sveta Mala Terezija kaže: „Gledaj Isusa u njegovu Licu.” I u naše biće utisnut je lik Isusov. Često kao posvećene osobe molimo: „Lice tvoje, Gospodine, ja tražim.” (Ps 27,8) Tražimo li istinski Lice Isusovo, srest ćemo ga kada iskažemo milosrđe, kada podupremo nečiju nadu. Dopustimo da i nama drugi budu milosrdni, dopustimo da drugi učvrste temelje naše nade – primit ćemo otisak Isusova lica.

Nadahni nas, Isuse, da tako živimo kako bi naš posvećeni život bio traženje Tvojega Lica u nadi.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

7. postaja: ISUS PADA DRUGI PUT POD KRIŽEM

„Ta ne primiste duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: 'Abba! Oče!'" (Rim 8,15)

Pad je najdublje iskustvo vlastite bijede i ograničenosti, potrebe za otkupljenjem. Isus se u svojoj dubokoj poniznosti nije sustezao pasti pod svojim križem toliko nisko da je ležao do nogu svojih mučitelja. Nezamislivo je gledati Gospodara neba i zemlje bačena u prašinu tla, na zemlju, iz koje je i stvorio onoga koji Ga sada muči. Djelo Njegovih ruku oholo stoji iznad svoga Tvorca.

Upravo tamo gdje je zasvijetlila krajnja Isusova poniznost, možemo obilato crpsti neizmjernu Božju snagu za podizanje nade nakon vlastitih padova. U padu nikad nismo sami. Isus je već prije nas prošao tim putem i danas njime prolazi zajedno s nama. Nije li nam rekao da se snaga u slabosti usavršuje?

Nadahni nas, Isuse, tako da Tvoj pad razbudi nadu u našim srcima i postane naše izdizanje iz obeshrabenosti u koju lako padamo usmjereni na svoju bijedu.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

8. postaja: ISUS TJEŠI JERUZALEMSKE ŽENE

„Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne.” (Iz 50,4)

Gledajući Isusa kako zastaje na svom križnom putu i upućuje riječi utjehe rasplakanim ženama, ne možemo ostati ravnodušni. Koliki zaborav samoga sebe! Kada i sâm treba utjehu, ruku koja će poviti i ublažiti ranu, On je otklanja kako bi je mogao dati drugome.

Trčeći za vlastitim utjehama i malim prizemnim nadama, ne vidimo bližnjega pokraj sebe i njegovu potrebu za utjehom i nadom.

Nadahni nas, Isuse, da naša djela milosrđa postanu produžetak Tvojeg neizmjernog milosrđa i nade koju svakodnevno primamo iz Tvog Presvetog Srca.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

9. postaja: ISUS PADA TREĆI PUT POD KRIŽEM

„Tko ustraje do svršetka, bit će spašen.” (Mt 10,22)

Pred samim vrhuncem Kalvarije, Isus ponovno pada. Njegovo je trpljenje neizmjerno, već vidi mjesto svoje muke, pripreme koje se čine. Ali kolika je morala biti veličina nade koja ja nadvladala krajnju iscrpljenost i dala snagu njegovim zadnjim koracima.

Naši padovi čine da zastajemo na putu prema Isusu. Važno je samo ne odustati te gledajući Isusa, naučiti svoje padove pretvoriti u blagoslov, moleći od njega snagu i obnavljajući krepost nade. U Isusu imamo oslonac i osvjedočenje nade.

Nadahni nas, Isuse, da svakodnevno trpljenje, i kad nam se čini preteško kao put prema Kalvariji, primimo raširenih ruku, sjedinjeni s Tobom za spasenje svijeta.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

10. postaja: ISUSA SVLAČE

„I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: Ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih.” (Mt 6,28-29)

Poljske ljiljane i predivno cvijeće zaodjenuo je Bog svojom ljepotom te ih uvijek neprestano zaodijeva. Sada On sâm dopušta čovjeku da Ga liši Njegove haljine, prava na dostojanstvo Njegove osobe. Presveto Tijelo Isusovo biva potpuno razotkriveno poput Svete hostije na oltaru. Cijelo se predaje! Ništa ne ostavlja za sebe. I dok Isusa svlače, On nas, Njemu posvećene, zaodijeva samim sobom.

Kao vidljiv znak pripadnosti Bogu smijemo nositi posvećene habite. Vjerujemo da je naše posvećeno odijelo znak nade i dostojanstva koje nosimo u sebi. Zaodjeveni smo dostojanstvom Božjih sinova i kćeri. Gledajući Isusa potpuno lišena odjeće, vidimo najčišće dostojanstvo i najljepšu haljinu. Ono Božje nitko Mu nije mogao oduzeti.

Nadahni nas, Isuse, da češće promišljamo o 'odjevenosti' u dostojanstvo djece Božje, zaodjeni nas samim sobom.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

11. postaja: ISUSA PRIBIJAJU NA KRIŽ

„Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi.” (Hoš 11,4)

Svako ljudsko srce čezne za ljubavlju. Mnogi, tražeći je na krivim mjestima, gube se. Ako svoj pogled upravimo na križ, naći ćemo istinsku Ljubav. Raspetu na križu. Jedino je ta ljubav čista, sveta. Ljubav Boga prema čovjeku na križ je prikovana jer nikada ne prestaje.

Isusove raširene ruke pozivaju nas da se približimo. Da zastanemo podno križa i promotrimo svete rane ljubavi svoga Zaručnika. Onoga koji je spreman sve dati i sve primiti. Poljubac ili uvredu, s jednakom ljubavlju.

Nadahni nas, Isuse, da u Tvojim otvorenim ranama vidimo znakove ljubavi koja u nama može probuditi nadu i donijeti milosti koje teku poput krvi i vode iz Tvojeg probodenog boka.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

12. postaja: ISUS UMIRE NA KRIŽU

„Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit' iz njegova korijena.” (Iz 11,1)

Čini se kao da je sve izgubljeno, sva nada se potopila, vjera je nestala, ljubav se ugasila. Svijet je zaboravio svog Spasitelja, pokušava izbrisati svaki trag Njegova postojanja.

Ali drvo križa procvjetalo je najljepšim cvijetom – našim Spasiteljem, Isusom. On je naše svjetlo koje donosimo onima koji hode u tami. On je naša vjera koju donosimo onima čiji život nestaje poput pijeska u ruci. On je naša nada koju donosimo onima koji su u olujama života. On je naša ljubav koju donosimo onima koje nitko ne ljubi.

Nadahni nas, Isuse, da uvijek budemo zagledani u križ koji je naše svjetlo, naša nada, naša vjera, naša ljubav.

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

13. postaja: ISUSA SKIDAJU S KRIŽA

„Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!” (Lk 1,38)

Marijo! Što si osjećala u tom trenutku kada si uzela mrtvo tijelo svoga Sina u naručje? Što si tada prebiralu u svom srcu – ostatke ostataka nade? Je li tvoj „Neka mi bude” imao smisla?

Ima li moj poziv smisla? Ima li nade za Crkvu, svećenike, redovnike i redovnice koji podnose izrugivanja, progone, omalovažavanja... u medijima, na društvenim mrežama, u životu. Naizgled se čini da je sve uzalud, da je sve ništa, ali to ništa ipak je SVE, kako kaže sv. Ivan od Križa: „Trebalo se istinski odreći samih sebe u nutrini i vanjštini, prigrljujući srcem trpjeti radi Krista, poništavajući se u svemu.”

Nadahni nam, Isuse, poticaj da zajedno sa sv. Pavlom kažemo: „S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist!” (Gal 2,19-20)

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

14. postaja: ISUSA POLAŽU U GROB

„Stog mi se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno počiva. Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju, ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.” (Ps 16,9-10)

Pažljivo, kao dragocjeno blago, polažu prijatelji Isusovi Njegovo tijelo u grob. Noć pada. Kotrljaju kamen. Majka je tu, ona koja je prinijela najveću suokupnu žrtvu, ali od ovog je trenutka sama. Rastanak od Njega i rastanak od groba. Apostol Ivan Mariju uzima k sebi, ta njemu je s križa povjerenjena. Želi joj biti oslonac.

Iako je, ljudski gledano, doista sve završeno, ipak Božja je posljednja riječ uskrsnuće. Najprije Isusovo, a onda i naše. Tamo gdje čovjek završava, Bog počinje.

Nadahni nam, Isuse, molitvu da naše srce bude mjesto na kojem ćeš Ti uskrsavati i da uz naše grobove uvijek bdije nada – nada koja ne razočarava!

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

Završna molitva: Gospodine, tvojom osudom osuđena je nada. Ti grliš križ i svu patnju koju ona donosi. Tražiš naš pogled, prihvaćaš Šimunovu blizinu, Veronikinu gestu nade, a mi tražimo Lice tvoje. Padamo pod teretom križa i zahtjevnosti našega poziva. Rekao si nam da se snaga u slabosti usavršuje. U Tebi imamo oslonac i osvjedočenje nade, zaodijevaš nas samim sobom. Jedino je Tvoja nada čista, sveta. Ti si naša nada, vjera, ljubav. Naše sve! Gdje mi završavamo, Ti počinješ. Nadahni nas da kao Tebi posvećeni budemo svjedoci uskrsne nade. Amen.

**UVOD U RADOSNA OTAJSTVA
KRUNICE**

UVOD U RADOSNA OTAJSTVA KRUNICE (I.)

1. Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela

„Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.“ (Lk 1,30-33)

Marijo, među svim ženama Bog je izabrao tebe da budeš Majka Njegovu Sinu. Već od početka učinio te dostojnom tako uzvišene zadaće.

Gospodin je i nama uputio poziv na posvećeni život. Pomozi nam, Marijo, da u ovoj Svetoj godini posegnemo u svoje dubine i ponovno otkrijemo ljepotu svoga izabranja. Budi nam pomoć i podrška na putu ostvarenja vlastitog posvećenja.

2. Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila

„Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: 'Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!'“ (Lk 1,39-42)

Marijo, svojim pristankom da budeš Majka Sinu Božjemu postala si nositeljicom nade u svijetu koji hodi u tmini i čeka ispunjenje Božjeg obećanja.

U tebi, Marijo, vidimo primjer kako kroz godinu jubileja učvrstiti svoje zvanje i biti još gorljiviji nositelji nade u svijetu koji nas okružuje. Budi uz nas dok nosimo svjetlo u tamne kutke tolikih srdaca kako bismo otvorili vrata Božjoj ljubavi i pustili Ga u svoj život.

3. Koga si, Djevice, rodila

„Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama.“ (Lk 2,10-12)

Rodila si, Marijo, Onoga koga je svijet tako željno iščekivao. U skromnosti trošne štalice donijela si na svijet Onoga koji nosi nadu i spasenje cijelom čovječanstvu. Hvala ti što si ustrajala usprkos svim poteškoćama.

Izmoli nam, Marijo, da i mi ustrajemo na svom putu predanja prožeti nadom da nas Gospodin neće ostaviti same onda kad je najteže, već će nam pružiti ruku i voditi nas putem spasenja.

4. Koga si, Djevice, u Hramu prikazala

„Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvaao anđeo prije njegova začeca.“ (Lk 2,21)

Iako si rodila Sina Božjega, Onoga čija riječ je Zakon, učinila si sve da se ispuni Zakon. Čistoća i siromaštvo Sina Božjega te poslušnost Zakonu primjer su nam kako u svom životu ostvarivati posvetu Bogu.

I mi smo svoje živote prikazali Gospodinu po zavjetima. Pomozi nam, Marijo, da živimo skrovito i tiho svoju posvetu te kroz ovu Svetu godinu još dublje uronimo u svoje srce, jačajući nadu koju drugima trebamo svjedočiti.

5. Koga si, Djevice, u Hramu našla

„I kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga. Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje sjedi posred učiteljâ, sluša ih i pita.“ (Lk 2,45-46)

Marijo, možemo pretpostaviti kako ti je bilo pri srcu kada si shvatila da si izgubila Isusa. No On te čekao u Hramu, u Očevu domu.

I mi ponekad osjećamo kao da smo izgubili Isusa, kao da nam je daleko. Budi nam zvijezda vodilja na putu traženja u molitvi pred Svetohraništem. Neka nam ovaj jubilej bude poticaj da vjerom prožetu nadu uvijek u ljubavi Gospodnjoj pronosimo ovim svijetom te budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.

UVOD U RADOSNA OTAJSTVA KRUNICE (II.)

1. Koga si, Djevice, po Duhu Svetom začela

Od malena oblikovana i pripremana za životno poslanje, bez otpora i smetnje grijeha, posve usmjerena mislima i srcem na svoj Izvor, na Stvoritelja. Ni trunka lažne skromnosti u očitovanju Božjeg pohoda u tvoj život na pragu tvoje mladosti; nimalo umišljenosti. Sve težnje tvoga bića, Marijo, skupile su se u „Fiat! Neka mi bude!“ Nije to bio tek trenutak poleta i oduševljenja, ni brzopletosti ili nepromišljenosti. Cijeli tvoj život nepokolebljivo stoji iza tvoga „Da!“

Znamo: ono što ti jesi od svoga Bezgrešnog Začeca, svaka Bogu posvećena osoba pozvana je biti. Ponavljamo mislima i srcem: „Neka bude tako!“ Zavjet djevičanstva činio naša bića trajno otvorenima i usmjerenima prema Bogu – radosti našega srca. Za tebe, Marijo, živjeti znači biti Bogu na raspolaganju svim bićem. Prihvaćati svim srcem radost biti Majka Sina Božjega, radost zbog velikih djela koja ti Bog čini dok trajno ostaješ ponizna Službenica Božja. Neka i naš život danas, poput tvoga, bude potpuno predan Bogu radosnim služenjem potrebama mjesne Crkve s kojom suosjećamo, u kojoj živimo i djelujemo.

2. Koga si, Djevice, Elizabeti u pohode nosila

Koje li odvažnosti u tako mladoj dobi s tako velikim Blagom krenuti sama na dalek put. Htjela si pomoći. Imala si, Marijo, posve čistu nakanu. Koliko bismo danas mi, Bogu posvećene osobe, našle razloga ne krenuti na takav put?! Ti si povjerovala, ne samo da je Bog u tebi započeo svoje djelo, nego i da će se ono dovršiti. Blažena ti što povjerova da je Život u tebi iznad svake pogibli. Poput hodočasnice 'Nade svijeta' odvažno kročiš putom prema starijoj ženi, rođakinji u potrebi. Tvoja vjera u Onoga koga nosiš pod srcem omogućava Mu činiti čudesna djela već na putu: u slučajnim prolaznicima i suputnicima, a onda i u onima kamo si se uputila. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti i više od onoga što ti je rečeno!

Tek u produbljenoj molitvi, u intimnom susretu s Isusom otkrivamo i mi svoj identitet Bogu posvećenih osoba i postajemo osobe radosne nade i nebeske radosti ljudima ovoga svijeta; nositelji Božjeg otajstva duboko u svome biću, potpunom vjerom da se ostvaruje što Bog govori: u nama, u Crkvi i u svijetu. Punim povjerenjem prihvaćaš anđelovu riječ o rođakinji koja po milosti, kad nitko nije očekivao, postaje majkom, i svojim djelima govoriš: „Vjerujem!“ Krećeš na hodočašće, svjesna Otajstva Boga u vlastitom srcu. Zavjeti siromaštva, čistoće i poslušnosti po kojima se posvećujemo, snažni su znakovi i danas Kristova života i Njegove konkretne i djelatne prisutnosti. Nek svima svjedoče da je moguće živjeti Evandjelje u potpunosti, da je moguće odabrati ljubav prema Bogu iznad svega, a služenje braći i sestrama kao najuzvišeniji životni cilj.

3. Koga si, Djevice, rodila

Djevica i Majka! Bogu je sve moguće! Dijete povijeno u pelene – Nada svijeta. Bog, kao druga božanska osoba uputio se preko srca i krila Djevice na hodočašće s rajskih visina na zemaljske putove, u glib zemlje do svoje izgubljene, ali ljubljene djece. Bezgranični, rođen od Djevice, kao nemoćni prima od čovjeka kapljice ljubavi. Pastiri – što oni mogu dati Bogu, oni tako maleni, neznatni? Ipak, upravo oni poput Marije poklanjaju svoje povjerenje riječima

anđela te od srca rado daju ono što imaju jer tek rođenom Djetetu dovoljno je tek malo mlijeka i topla vuna. Vjeruju da Bog neće prezreti njihovo siromaštvo.

Bogu posvećene osobe po zavjetu siromaštva daju Bogu sve, darujući potrebnima ovoga svijeta. Neka nam Isusovo rođenje u običnoj štali bude nadahnuće za obnovljeno siromaštvo, za život u jednostavnosti koja si ništa ne prisvaja, a svemu se raduje.

4. Koga si, Djevice, u Hramu prikazala

U činu prikazanja Isusova u Hramu Njegovu pravu veličinu nisu prepoznali nositelji vlasti u ono vrijeme. Bilo im je skriveno, makar je Duh Sveti djelovao, kao što vidimo kod običnog starca Šimuna i starice Ane. Bog je našao one koji će vidjeti i posvjedočiti prisutnost Boga u njihovoj sredini. Bit će to dovoljno za pripremiti Mariju za bol koju će kao Majka Otkupitelja morati podnijeti. Neprepoznavanje od strane vođa nije priječilo razvoj Otajstva Boga u Djetetu Isusu do punine. Ipak, ostat će skriven za one kojima je srce bilo i ostalo tvrdo, daleko od Gospodina, te će Ga kasnije i osuditi jer ne upознаše Pisma koja su revno proučavali i čitali.

Ipak, vrijeme se ispunilo. Pohodi Bog narod svoj. Prepoznaju Ga maleni, iskreni, slobodni od vlastite veličine, slobodni od zavisti i vlastitih položaja, bez straha za gubitak vlasti, znajući da nam od čitavoga svijeta ništa ne treba jer Bog ispunjava radošću i nadom naša srca.

5. Koga si, Djevice, u Hramu našla

Obitelj Marije, Josipa i Isusa hodočasti u Jeruzalem. Višednevno hodočašće bilo je dobro organizirano i isplanirano pa ipak nije prošlo sve po planu. Bog je imao svoj plan. „Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?“ (Lk 2.49)

Znati se odvojiti od svojih planova i svim srcem prionuti uz Božju zamisao, makar to uključuje dodatni napor puta, bol gubljenja i odvajanja te neizvjesnost traženja. Bog se uvijek daje naći; na pravom mjestu i u pravo vrijeme. U teškoćama koje hodočašće može donijeti, prepoznati poziv na korak naprijed jer Nova nada svijeta – Isus, Spasitelj i Otkupitelj, u kojem je Duh Sveti čudesno očitovan još dok je imao dvanaest godina, prisutan je u svojoj Crkvi do kraja svijeta, uvijek po konkretnim svećenicima, redovnicima i redovnicama, po svim srcima vjernih koja kucaju za Njega. Učinio nas Duh Sveti u ovoj godini milosti živim mostovima koji povezuju ljude našega vremena s Bogom. Sve koje poziva da Mu se ove milosne godine posve predaju, učinio osobama zajedništva, radosti i nade.

UVOD U MISNA ČITANJA

UVOD U MISNA ČITANJA (I.)

1. čitanje: Mal 3,1-4

Židovski narod očekuje Mesiju koji će zaposjesti jeruzalemski Hram. Ušli smo u jubilejsku godinu 2025., koju smo očekivali kao milosno vrijeme. Kročimo kroz tu godinu kao hodočasnici, koji će svojom živom vjerom i djelima ljubavi oduševiti druge za Krista i s mnogo nade gledati u bolju budućnost. U zajedništvu sa cijelom Crkvom slavimo Svetu godinu.

2. čitanje: Heb 2,14-18

„Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći“, riječi su poslanice Hebrejima. I mi smo prošli mnoga iskušenja pa pokažimo razumijevanje i milosrđe onima koje nam Bog šalje na naše putove. S velikom ozbiljnošću primimo riječi Svetog Oca: „Svi krštenici, svaki sa svojom vlastitom karizmom i službom, dijele odgovornost kako bi mnogostruki znakovi nade mogli svjedočiti Božju prisutnost u svijetu.“ Otvorimo svoja srca nadi i dopustimo da preko nas ta nada dopre do onih koji za njom žude.

Evangelje: Lk 2,22-40

Dvoje staraca, Šimun i Ana, neizbrisivo su upisani u život Blažene Djevice Marije i njezine obitelji. Njihova srca bila su otvorena Bogu. Strpljivo su i s radošću slušali što im Gospodin Bog njihov govori i – dočekali su! Jer Duh Božji nikada ne razočarava one koji Boga vole i vjeruju Mu, nego ih nagrađuje darovima koje svijet ne može dati. Budimo velikodušni prema drugima kao što je Bog velikodušan prema nama. Poziv na djevičansko predanje Božji je dar. Biti od Boga pozvan na djevičanski život, najljepše je što se nekome u životu može dogoditi.

UVOD U MISNA ČITANJA (II.)

1. čitanje: Mal 3,1-4

Gospodin iznenada dolazi u svoj sveti Hram. Dolazi kao onaj što pročišćava svoje izabrane kao zlato i srebro u vatri da prinose Gospodinu žrtvu u pravednosti.

Srca Bogu posvećenih pročišćena su ognjem Njegove Milosrdne Ljubavi. Njemu je draga žrtva njihove ljubavi. Taj se oganj posvećenja trajno čuva žarom njihove vjernosti, žrtvom ljubavi, budnom molitvom i radosnim svjedočenjem da je život Hodočašće nade ususret Gospodinovu dolasku.

2. čitanje: Heb 2,14-18

Krist je svojom smrću na križu pobijedio onoga koji imaše moć smrti – Zloga i oslobodio čovjeka od ropstva smrti.

Krštenje otajstveno ostvaruje Isusovu smrt i uskrsnuće u životu krštenika, prijelaz iz tame smrti u svjetlo života. Posvećeni život radikalizira posvetnu milost krštenja, iz bližega nasljeđujući Krista siromašnog, čistog i poslušnog po svetim zavjetima.

Bogu posvećeni kao hodočasnici nade cijelim svojim životom traže samo Gospodina te suobličujući se Njegovu životu suradnici su u Njegovu djelu spasenja.

Evangelje: Lk 2,22-40

Kad se po Zakonu Gospodnjem ispunilo vrijeme, Marija i Josip ponijeli su Isusa u Jeruzalem da ga u Hramu prikažu Gospodinu i prinesu žrtvu.

Posvećeni život uzima udjela u tom prikazanju Gospodinu. On i danas zove i treba one koji će mu se nepodijeljena srca prikazati kako bi svojim životom postali Njegov znak. To je znak osporavan u svijetu potrebnom obraćenja i spasenja.

Bogu posvećeni kao hodočasnici nade, poput starca Šimuna i proročice Ane, ustrajavaju u iščekivanju, postovima i molitvama. Danju i noću služe Gospodinu i svima svjedoče razlog nade koja je u njima.

HOMILIJA

HOMILIJA (I.)

Braćo i sestre, danas je blagdan Gospodinova prikazanja u Hramu. Svake godine na ovaj blagdan slavimo Dan posvećenoga života, a ove godine, kako je jubilarna godina, sve pokrajinske crkve slave danas nacionalni Jubilej posvećenoga života kao jednu od etapa pripreme za proslavu Jubileja posvećenoga života na razini cijele Crkve. Ta će se proslava održati u Rimu od 8. do 12. listopada ove godine pod motom *Hodočasnici nade na putu mira*. Ove je godine Dan posvećenoga života obilježen i razmišljanjem cijele Crkve o sinodalnosti, u čemu moraju sudjelovati i osobe posvećenoga života, kako bi slušanjem, davanjem drugima mjesta u svojim životima i svjedočenjem bile živi izraz zajedništva ljubavi. Uz to, u ovoj godini velike su mogućnosti za dobivanje oprostâ. Kao što vidimo, tu je nekoliko stvari zajedno. U ovoj kratkoj homiliji želim o svemu tome podijeliti s vama nekoliko prigodnih misli koje bi nas mogle prikladno uputiti u bogatije osobno razmišljanje o dragocjenosti našeg poziva, o našem mjestu u Crkvi, o našem odgovoru na tekuće nevolje u svijetu koji je teško izranjen sa svih strana.

Crkva nas poziva na **hodočašće**. Hodočaste samo vjernici. Ateisti ne poznaju hodočašća. Oni putuju u turističke destinacije. Pa i kad posjećuju svetišta, ateisti to čine iz turističkih razloga: da se nagledaju ljepota umjetničkih djela u svetištima. Vjernik hodočasti da se nakupi duhovnih dobara. On traži Lice Božje. On pjeva sa psalmistom: A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se probudim, do sita ću ga se nagledati. (usp. Ps 17,15) Klasično hodočašće naporan je put. Traži naporno pješaćenje i mnogo znoja. Popraćeno je pjesmom, molitvom i postom. Valja računati i sa žuljevima na nogama. Nekad se mora prespavati u nekoj staji, umjesto u komfornim uvjetima. Svrha hodočašća uvijek je motivirana vjerom. Plodovi su hodočašća uvijek obilni.

Kad nas Crkva poziva na hodočašće, ne poziva nas na bilo kakvo putovanje. Poziva nas na **Hodočašće nade**. Čemu se nada turist kad putuje? Ničemu. Možda ugodnim vremenskim prilikama. Ali vrijeme je varljivo pa turistička nada lako iznevjeri. Vjernik se nada drukčijom nadom. On se ne nada ničemu od mrtvih prirodnih sila. Nada se od Osobe koja ne može iznevjeriti. On hodočasti s vjerom i nadom. Vjera je čvrsto držanje da postoji Bog i da je svaka njegova riječ istina. Vjera nužno uključuje i življenje prema tom uvjerenju. Nada je sestra bliznakinja vjere. Uvijek ide s vjerom, a sastoji se u čvrstom pouzdanju da Bog ne može ne održati svoja obećanja. Nada je strpljivo čekanje ispunjenja Božjih obećanja. Vjernikova nada ne razočarava, jer je „ljubav (...) Božja razlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je dan” (Rim 5,5). Idući na hodočašće s nadom, vjernik i na samom hodočašću dalje učvršćuje svoju nadu. Ali ne samo to. On se ponosi i nevoljama na koje nailazi na hodočašću i u životu, svjestan da nevolja rađa strpljivost, strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu. (usp. Rim 5,4) Bog nam je dao jamstvo nade i u pisanom obliku. Čitamo u Bibliji da sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, imamo nadu trajno. (usp. Rim 15,4) Crkva i svijet očekuju od osoba posvećenoga života da budu sijači nade. „Vi morate biti sijači nade“, kaže papa Franjo, „što nije isto što i sijači optimizma; ne (optimizma), nego nade, što je nešto drugo.“ (*Skupština viših poglavarica Italije*, 13. travnja 2013.)

Svako hodočašće događa se na **putu**. Putovi se ne grade za jednu osobu. Grade se za mnoge. Tako dolazimo do riječi **sinoda**. Što znači riječ sinoda? Sinoda su oni koji se nalaze na istom putu i idu k istom cilju (grčki: *σὺν + ὁδός = sin + hodós = s + put*). Biti s nekim na istom

putu k istom cilju znači činiti sinodu. Crkva je na zemlji nadnacionalna i naddomovinska. Nema ovdje svoje domovine. Ona će sve do isteka vremena biti neprekidno hodočasnica nade na putu prema vječnoj domovini. Kao hodočasteća zajednica Crkva je po svojoj naravi sinoda. Hodočasnici su sinoda u malome. Naše su obitelji male sinode. Sve su naše redovničke zajednice sinode. Crkva nije slučajna zajednica. Hodočasnici nisu slučajna zajednica. Svi smo svjesno na zajedničkom putu, zbog zajedničkog cilja koji je Božje Kraljevstvo. Na tom putu svatko pozorno sluša drugoga, dijeli s njim ono što ima u torbi, podiže ga ako je pao, daje mu zavoje za rane. Hodočašće je slično putu u Jerihon (usp. Lk 10,30-37): na hodočasničkom putu naići ćemo i na ponekog putnika kojeg su razbojnici opljačkali i isprebijali pa će trebati poviti mu rane i smjestiti ga u gostinjac. Na hodočašćima se dobivaju oprost. Jubilara je godina puna oprostâ. Jesmo li svjesni kako je to neprocjenjivo blago?

Na hodočašće se ne ide bilo kojim putom. Do cilja i svrhe hodočašća stiže samo onaj tko se nađe **na putu mira**. Zakon Božji najbolji je suputnik svakog hodočasnika jer oni „koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiču“ (Ps 119,165). Zakon Božji dovodi svakog čovjeka na put mira. Krist, Sunce s visine, došao je „da upravi noge naše na put mira“ (Lk 1,79). Mir je djelo pravde (usp. Iz 32,17). Kraljevstvo Božje sastoji se u pravедnosti, miru i radosti po Duhu Svetom. (usp. Rim 14,17) Slaveći ovaj blagdan, danas smo s cijelom Crkvom *hodočasnici nade na putu mira*.

Vratimo se, braćo i sestre, nakratko današnjem Evanđelju. U njemu smo čuli riječi: Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun, pravedan i pobožan; on iščekivao Utjehu Izraelovu, i Duh Sveti bijaše na njemu. (usp. Lk 2,25) I druge riječi: A bijaše i neka proročica Ana. Noću i danju služila je Bogu. Hvalila je Boga i svima koji očekivahu otkupljenje Jeruzalema, pripovijedala o Djetetu. (usp. Lk 2,36-38) Zar nisu Šimunova radosna zahvala Bogu i Anino služenje te oduševljeno svjedočenje o Djetetu u neku ruku sažetak života i poslanja osobe posvećenoga života? Sve je tu: zahvaljivati Bogu, služiti noću i danju Bogu i bližnjemu i svjedočiti. Papa Franjo piše: „Svaka posvećena osoba dar je Božji njegovu narodu.“ (*Angelus*, 2. veljače 2014.) Bog daje samo prekrasne darove. A kad daje neku osobu nekome na dar, računa s tim da će i ta osoba svojim trudom učiniti sve da bude savršen dar drugima. Kao dar drugima posvećena osoba svaki dan mora se obući u najsvečaniju odjeću svoje duše, marljivo posloovati svim Božjim talentima i sve raditi pod vidikom vječnosti, svjesna da je samo jedno potrebno: Tražite najprije Kraljevstvo Božje i njegovu pravедnost, a sve ostalo će vam se nadodati. (usp. Mt 6,33) „Posvećeni život je ova proročka vizija u Crkvi“, kaže papa Franjo „to je vizija koja vidi Boga prisutnog u svijetu, iako ga mnogi ne zamjećuju; to je glas koji govori: 'Dovoljan je Bog, ostalo prolazi.'“ (*Homilija*, 2. veljače 2019.) Osobe posvećenoga života dužne su dokazati svijetu svojim životom istinitost te rečenice.

Dobro bi bilo, sestre i braćo, kad bi se danas svatko od nas prisjetio povijesti svoga zvanja. Promotrimo li zvanje pomnije, vidjet ćemo da se ono događa i ostvaruje između Božjeg zova i našeg odaziva. Bog nas poziva, kao nekoć mladog Samuela. Mi svoj poziv priopćavamo Crkvi, a ona, osobito u početnoj fazi našeg oblikovanja, pomno provjerava autentičnost Božjeg zova. A kad se uvjeri da nas Bog doista zove, savjetuje nam, kao nekoć svećenik Eli Samuelu, da kažemo Gospodinu: „Govori, Gospodine, sluga tvoj [službenica tvoja] sluša!“ (usp. 1 Sam 3,9) A kad to učinimo, onda Gospodin po svojoj izabranoj posudi (usp. Dj 9,15), po sv. Pavlu, precizira što hoće od nas: Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu – kao svoje duhovno bogoštovlje. Ne prilagođujte se ovom svijetu.

Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da mognete uočavati što je volja Božja: što je dobro, Bogu milo i savršeno! (usp. Rim 12,1-2)

Dok danas promatramo kako Marija i Josip prikazuju Isusa u Hramu, kako ga zapravo predaju u Božje ruke, da On čini s njim što mu je volja, potrudimo se uočiti da su naši zavjeti zapravo naše prikazanje u Hramu. Na dan naših zavjeta majka Crkva nas je, uz naš pristanak, prikazala Bogu i predala nas u sudbinu Sina Božjega. Bog je Isusovo prikazanje primio i usmjerio Isusov život u žrtvu za otkupljenje i spasenje svijeta. Po krštenju i zavjetima Isusova sudbina postala je naša sudbina. I naš život mora biti bez ostatka potrošen za spasenje ljudi ili će biti izgubljen. A ne može vrijediti za spasenje ljudi ako ga budemo živjeli lagodno kako svijet živi svoj život. Isus je htio da njegove patnje ne budu dovoljne za spas svijeta. Htio je da mu nedostaju naše patnje. Htio je, radi naše buduće slave, uključiti nas u spasavanje svijeta. Prihvatiti tu Isusovu odluku i provesti je u djelo, ili ne učiniti to, pitanje je naše vječne sudbine. Amen.

HOMILIJA (II.)

Jubilejska godina uvijek je velika pastoralna i duhovna prigoda za vjernike, tim više za osobe koje žele intenzivnije živjeti duhovnost. Još pamtimo 2000. godinu, godinu velikog jubileja, koja je u pastoralnom vidu vrlo uspješno ostvarila svoj potencijal. Svakako da nova vremena stavljaju pred nas nove izazove razumijevanja i proživljavanja drevnog običaja katoličkih jubileja i jubilejskih godina. Uzimajući naziv od hebrejske riječi jare – *jobel*, koje simbolizira žrtvenog jarca koje je prikazivano kao zadovoljština za sve grijeha naroda u Starom zavjetu, nastao je naziv jubilej. Iako je Stari zavjet poznao jubilejske ili Svete godine, svoj izričaj jubileji su u kršćanstvu našli tek u kasnom srednjovjekovlju uvođenjem kršćanskog obilježavanja jubilejskih godina, počevši od 1300. godine. Jubileji su, nastavljajući imperativ zadovoljštine starozavjetnog bogoslužja, u prvi plan stavljali mogućnost i nužnost postizanja potpunog oprosta, pomirenja s Bogom i ljudima, obraćenja i zadovoljštine. Tu je poveznica starozavjetnih i novozavjetnih jubileja – pomirenje.

Bogu posvećene osobe na poseban način od 1997. godine blagdanom Prikazanja Gospodinova u Hramu obilježavaju svoj dan. Prekrasan događaj Prikazanja poziva nas na prikazanje svoga života i sebe Gospodinu. U izmjenjivoj povijesti razumijevanja fenomena redovničkog poziva upravo je ovaj događaj zbog svoje dubine dobio zasluženu pozornost kada je proglašen Danom Bogu posvećenih osoba. I danas fascinira činjenica da se netko odriče svjetovnog načina života kako bi izbližega nasljedovao Isusa Krista u konkretnoj zajednici i po uputama koje usmjeravaju čovjeka prema većem dobru, oslobađajući ga pritom od mnogih svjetovnih užitaka.

Prikazanje u Hramu Isusa siromašnog, čistog i poslušnog

U dirljivoj i dubokoj sceni vidimo Blaženu Djevicu Mariju i sv. Josipa kako malenoga Isusa 40 dana nakon njegova rođenja unose u Hram ispunjavajući Mojsijev zakon – „Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu“ (Lk 2,23; Izl 13,1-10). Prema starozavjetnom razumijevanju prikazanja bilo je to otkupljenje prvorođenog djeteta od Boga jer Bog je davatelj svakoga dobra, a sve prvorođeno pripada Bogu. Stoga prvorođeno dijete treba otkupiti propisanom žrtvom; različitom za siromašne i bogate. Za žrtvu Sveta Obitelj prinosi dar predviđen za siromašne obitelji, čime nam se ukazuje da je Sveta Obitelj bila siromašna. Tako nam je pred očima mali Isus: siromašan, čist (očišćen nakon poslijeporođajnog čišćenja) i poslušan svojim roditeljima, što će kasnije ponovo potvrditi u Hramu za svoju Bar Micvu (Lk 2,51).

Nakon prikazanja dolaze dvije posebne osobe; starac Šimun i proročica Ana. Na starcu Šimunu počivao je Duh Sveti. Može li biti veće pohvale nekoj osobi nego reći da na njoj počiva Duh Sveti? Čovjek pun Duha nije mogao preminuti dok nije vidio spasenje Božje koje iznenađujuće dolazi u liku 40 dana starog djeteta. Sam Šimun sebe vidi kao slugu Božjega, ne kao gospodara ili veličinu, govoreći „sad otpuštaš slugu svoga u miru“ (Lk 2,29). Njegov sveti nemir sada je smiren jer je vidio Isusa. Bogu posvećena osoba, starac Šimun, pun Duha Svetoga nije imao mira dok nije susreo Isusa, a čekao ga je godinama. Zar to nije slika redovničkog poziva koji je ispunjen nemirom traženja Isusa? Nekad nam se čini da u Hramu ne treba tražiti

Boga, da je On očito tu. Međutim, scena Prikazanja stavlja nam pred oči to da Isusa treba tražiti, a On se daje naći.

Budući da proročica Ana nije napuštala Hram, nego je u njemu stalno prebivala, mogla je susresti Isusa. Samo ustrajno prebivanje u molitvi omogućava nam pronalazak Isusa. Prvi poziv Bogu posvećene osobe jest: biti čovjek molitve jer je upravo to najzahtjevnije i najvažnije; svakodnevno obnavljati jedinstvo s Bogom, nikada se s njime ne rastajati, nikada od njega ne odlaziti. Isus prve apostole poziva u prvom redu da bi bili s Njime (Mk 3,14). Prebivanje s Isusom čini srž apostolskog, kršćanskog i duhovnog poziva.

Bogu posvećene osobe – oruđa Evandjelja

Potpuno neslučajan izbor nositelja glavnih uloga događaja Prikazanja ukazuje nam na različitost karizmi istoga poziva na svetost. Evanđeoski nam ulomak pokazuje dvije žene i dva muškarca koji sudjeluju u prikazanju Isusa u Hramu. Tako nam se otkiva posvećenje Bogu kao vraćanje Bogu onoga što nam je On dao, naše slobode, vremena, sposobnosti itd. Prečesto kao Bogu posvećene osobe nestrpljivo očekujemo već na zemlji nagradu za naše posvećenje i razočaravamo se otkrivajući svakodnevni križ. Otkrivamo i to da nam svijet ne plješe, već sa zlonamjernim nepovjerenjem ispituje naše nakane obilno argumentirajući apsurdnost našega zvanja tolikim skandalima Bogu posvećenih osoba, tolikim padovima redovnika i redovnica, licemjerjem, odlascima i napuštanjima redova kao da to negira samu vrijednost i ljepotu poziva. Svijet ne želi zadržati pogled na bezbrojnim svetim redovnicima i redovnicama. Stoga za razliku od prije nekoliko jubileja neodlučan čovjek ne može računati na potporu svoje sredine, već upravo na skeptičnost i ispitivanje što ga još više usmjerava na Krista i življenje svakodnevnog prikazanja Bogu, odlučujući poput Ane samozatajno služiti Bogu onime čime može. Stoga u samozatajnom življenju svojih zavjeta doživljavamo najtajnije pitanje vjere Bogu posvećenih osoba – vidi li Bog naše žrtve i odricanja? Svakako da su mnoge dobre vrline u našem civilnom društvu izumrle i da dobro treba tražiti povećalom. To nam, međutim, ne ukazuje na nevrijednost dobra, već upravo nas upućuje na bezrezervno predanje Bogu koje je lijek za sebičnost, oholost, materijalizam i svekoliku neskromnost našega vremena.

Svatko od nas bira hoće li biti oruđem vječne novosti i aktualnosti Evandjelja ili čangrizavi kroničar propasti koju nije pokušao zaustaviti. Prečesto su glavnom temom naših redovničkih razgovora statistike, broj članova u provinciji ili broj novaka, novakinja i bogoslova. Tako lako zaboravljamo na sv. Charlesa de Foucaulda (1858. – 1916.) koji je napisao pravilo svoje zajednice dok nije bilo još nijednoga nasljedovatelja toga pravila te osim njega nitko po toj zamisli nije nasljedovao Isusa. Danas se deseci tisuća muškaraca i žena nadahnjuju na tome pravilu, a sv. Charles postaje sve popularniji. Umjesto optuživanja loših vremena ili loših ljudi trebamo se zapitati koliko kvalitetno sebe prikazujemo Bogu i živimo prikazanje osobnom molitvom, žrtvom i odlučnošću u primjenjivanju Evandjelja. Evandjelje je isto kao i prije, dakle nije problem u Bogu, nego u nama; prionimo analiziranju sebe, svoga srca i svoga življenja. Odvažimo si postaviti pitanje: što još nisam prikazao Bogu? Upravo životnost nekih redovničkih zajednica na svjetskom planu postavlja pitanja nekim drugim redovničkim zajednicama koje su u svojoj sinekuri postale poput kakva 'Potemkinova sela' koje nikoga ne privlači. Žalopojke za prošlim vremenima pozvani smo zamijeniti oduševljenim i radikalnim evanđeoskim životom usmjerenim originalnom karizmom zajednice.

Nada – stremljenje k sigurnoj vječnosti

Za posebnu misao ove jubilejske godine uzeta je bogoslovna krepost – nada. Po nadi se ne želimo nadati samo boljim vremenima, već prije svega svoju nadu staviti u Gospodina nadajući se vječnom životu. Aktivno svjedočanstvo o postojanju vječnoga života neodvojivo je povezano s Bogu posvećenim životom. Zavjeti kojima se čovjek dobrovoljno odriče svijeta, svjedočanstvo su da smo pozvani na nešto veće od ovoga svijeta. Osoba koja bdije čekajući ispunjenje Kristovih obećanja, može probuditi nadom svoju braću i sestre koji su često malodušni i pesimistični u pogledu budućnosti. (usp. *Vita consecrata*, br. 27) Kako nas uči *Katekizam*, nada je bogoslovna krepost po kojoj čeznemo za vječnim životom i nebeskim Kraljevstvom stavljajući svoje pouzdanje u Kristova obećanja i oslanjajući se na milost Božju, a ne na svoje sile. Kada nam netko kaže „ima nade“, prvo pitanje koje se javlja jest: nadamo li se radosnoj vječnosti ili nekoj hipotetski radosnoj budućnosti koja će ispuniti naše srce. Ta čežnja za srećom koju je Gospodin utisnuo baš u svako srce, pa i ono posvećene osobe, nije nam dana za pokoru, već kako bismo stremili k sigurnoj vječnosti, vođeni upravo čežnjom za srećom. Zaboravljamo da je dio našega srca kao otkinut i da će tek u vječnosti naše srce biti cjelovito, odnosno na mjestu na kojem treba biti. Tako često prisutna malodušnost i mrmljanje vidljivi su znakovi skretanja s putanje spasenja. Zapitajmo se, bismo li mogli s apostolom Pavlom posvjedočiti da smo u nadi bili radosni, a u nevolji strpljivi. (usp. Rim 12,12) Živimo li i djelujemo li u nadi, u povjerenju da je Gospodin koji je primio naše zavjete vlastan i moćan dati nam snage izvršavati ih i živjeti? Da Bogu posvećeni život u svojoj raznolikosti ima jedan cilj koji ne smijemo izgubiti s očiju – nadu vječnoga života? Da zavjeti nisu izgubili svoju vrijednost, već da je upravo posvećeni život prekrasan način nasljedovanja Isusa Krista? Jesmo li radosni svjedoci nade koja ne postiđuje?

MOLITVA VJERNIKA

MOLITVA VJERNIKA UZ SIMBOLE² (I.)

Kao hodočasnici nade zaufanom se molitvom obratimo Kristu u Hramu prikazanom:

1. ŠTOLA (*službenici Crkve, napose redovnici svećenici*)

Kriste u Hramu prikazani, budi uzor svim službenicima svoje Crkve, a napose svećenicima redovnicima dok vjerni puk predvode na Hodočašću nade, molimo Te...

2. KVASAC (*svjetovni instituti*)

Kriste u Hramu prikazani, budi jakost svim članicama svjetovnih instituta dok kvascem nade iznutra preobražavaju ovaj svijet, molimo Te...

3. ČASOSLOV (*klauzurni samostani i monaške zajednice*)

Kriste u Hramu prikazani, budi podržavatelj nade u sestrama klauzurnih samostana te u monasima i monahinjama dok ranom zorom i kasno u noć pred Tvojim licem prose milost za čovječanstvo, molimo Te...

4. ŠTAP (*redovnice apostolskih zajednica i redovnici laici*)

Kriste u Hramu prikazani, budi oslonac redovnicima laicima i redovnicama apostolskih zajednica dok vrše poslanje 'nado-nositelja' svim hodočasnicima nade koji su u potrebi, molimo Te...

5. SIDRO (*pustinjaci*)

Kriste u Hramu prikazani, budi sidro pustinjacima dok im životna lađica odolijeva valovima svakojakih kušnji, molimo Te...

6. SVIJEĆA (*pokojne Bogu posvećene osobe*)

Kriste u Hramu prikazani, budi punina svijetle nade svim pokojnim Tebi posvećenim osobama dok Te motre u eshatonu, molimo Te...

Svemogući Oče, prepoznaj u ovim molitvama našu usidrenost u Tebi, Nadi koja ne razočarava, i usliši ih. To Te molimo po Kristu u Hramu prikazanom, Gospodinu našem.

---

² Molitvu vjernika moguće je moliti i bez navedenih simbola.

MOLITVA VJERNIKA (II.)

Uprimo u Oca Nebeskog pogled pun nade i uputimo Mu svoje prošnje, pjevajući:
*Nade daj srcima, nade obiteljima, nade narodima, nade cijelom svijetu!*³

1. „Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: (...) prokušanošć rađa nadom.“ (usp. Rim 5,3-4)
Gospodine, sve pastire Crkve učini glasnicima na putovima nade, da imaju hrabrosti naviještati
Evandjelje u okolnostima nerazumijevanja i progona, molimo Te...

2. „Pedesetu godinu proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobađanje svim njezinim
stanovnicima.“ (Lev 25,10)
Gospodine, svjetovne vladare učini stražarima na putovima nade, da imaju ustrajnosti bdjeti
dok svjetlo kršćanske nade dopire do svakog čovjeka, molimo Te...

3. „Bog nade napunio vas (...) da izobilujete u nadi.“ (Rim 15,13)
Gospodine, Tebi posvećene osobe učini svjetionicima na putovima nade, da imaju
vjerodostojnosti u pristupu današnjim naraštajima mladih, molimo Te...

4. „Gospodin me posla (...) proglasiti godinu milosti Gospodnje.“ (Lk 4,18-19)
Gospodine, sve nas ovdje okupljene učini znakovima nade, da imamo velikodušnosti za
milijarde siromašnih, zatvorenih, progonjenih... kojima često nedostaje osnovno za život,
molimo Te...

5. „Budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u
vama.“ (1 Pt 3,15)
Gospodine, sve umiruće i pokojne učini svjedocima nade, da imaju istinitosti u životnim
odgovorima kad se pojave na Sudu pred Tobom, molimo Te...

Oče Nebeski, ne dopusti da nam Sveta godina prođe kao i sve ostale godine. Ojačaj našu nadu,
kako bismo i drugima mogli pokazati gdje je vir i uvir naših nadahnuća. Po Kristu, Gospodinu
našemu.

---

³ Prepjevan pripjev pjesme *Dobri Kralju mira*.

POPRIČESNA MEDITACIJA

POPRIČESNA MEDITACIJA (I.)

Gospodine, po svom Tijelu
kojim nas hraniš, daj da
naš život posvećen Tebi bude
otvoren milosti Duha Svetoga
i da prihvatimo svjetlo nade.
Dopusti da i mi svojim životima
svjedočimo nadu rođenu iz Ljubavi
raspete i da kao hodočasnici nade
s vjerom kročimo u susret Tebi i
vječnom životu.

POPRIČESNA MEDITACIJA (II.)

Po ovoj pričesti, Gospodine, čuvaj me u nadi, čuvaj u svim časovima kušnje. Širi srce moje dok u duhu pred Tobom klečim. Ti, Poniznosti sama, koji si se nastanio u mojoj bijedi da me uzdigneš u svoju slavu.

Daj mi snage, meni hodočasniku, okrijepi me na putu, budi sa mnom da ne sustanem. U meni su pohranjena Tvoja obećanja. Oslanjam se na Tebe, istinska nado, kadra ispuniti obećano do kraja. Uz Tebe, znam, postidjet se neću! U zajedništvu svetih klanjam se Tebi, Utjeho Izraelova, Utjeho naroda Božjega, Spasenje naše. Obnovitelju moje vjere, moga predanja i posvećenja, Obnovitelju ljubavi i života. U daru jubileja, daru oprosta i pomirenja, hrlim Tebi, Cilju moga života, Nado vječnog blaženstva.

Žrtvo, jednom zauvijek predana, svaki put na oltaru u slavlju žrtve križa i danas tu podno križa, duša mi gleda Tvoje probodene rane. Potekla je krv i voda, evo izvora moga spasenja. Nepresušno vrelo, Tajno vječnoga Saveza, Bezuvjetna ljubavi što pogledom me nađe, Ti pružaš svoje svete rane da u njima mir svoj nađem. Ti što me pozva, upotrijebi me.

Providnosti, što posijala si sjeme svoje riječi na tlo zemlje naše od davnine, ukorijeni se još snažnije i dublje. Podaj svima nama, djeci Tvojoj, da budemo pronositelji Radosne vijesti, istinski svjedoci Tvoga mira. Snaži nas krvlju mučeničkom i daj nam prionuti uz Tvoj sveti križ da budemo Tvoje svjetlo i Tvoj grad koji se sakriti ne može.

Majko Spasitelja našega, mačem boli probodena, Djevice odabrana, uči nas živjeti s Bogom iz sata u sat. Hoditi s Njime, živjeti Njegov pogled, Njegovu riječ.

Vatro ljubavi Srca Isusova, zapali srca naša da Te proslavimo i ljubimo vječno. Amen.

MOLITVENI OBRAZAC ZA OBNOVU REDOVNIČKIH ZAVJETA

Svemogući Bože,

Ti si jedini svet i izvor svake svetosti.

Blagoslivljam Te i zahvaljujem Ti

jer si me snagom svoje ljubavi

pozvao slijediti stope Tvojega ljubljenog Sina,

Gospodina našega Isusa Krista,

te življenjem evanđeoskih savjeta

potpunije ispuniti svoj krsni poziv na svetost.

Zahvaljujem Ti na milosti

koju si mi dosad udijelio u mojem posvećenom životu.

Oснаžen/a snagom Duha Svetoga,

danas, na blagdan Prikazanja Tvojega Sina u Hramu,

obnavljam svim žarom srca svoje predanje Tebi

i svoj zavjet da ću živjeti

u poslušnosti, siromaštvu i čistoći.

Ujedno potvrđujem da ću vjerno opsluživati

duh i pravilo Reda kojemu pripadam.

Neka služenje i evanđeoski život redovničkih zajednica

uveća svetost Tvoje Crkve i osnaži njezino poslanje.

Oče sveti, udijeli mi

da zagovorom Bezgrješne Djevice Marije,

koja je uzor posvećenoga života,

zagovorom svetog/e utemeljitelja/ice i svih svetih,

ovoj odluci ostanem vjeran/a do konca života

te Tvojom milošću stignem k Tebi, Svevišnji,

koji u savršenom Trojstvu i uzvišenom jedinstvu

živiš i kraljuješ slavan u sve vijeke vjekova.

Amen.

MOLITVA JUBILEJA

Oče, koji si na nebesima,
daj da *vjera* koju si nam darovao
u svome Sinu Isusu Kristu, našem bratu,
i plamen *ljubavi*,
izlivene u naša srca po Duhu Svetom,
obnove u nama blaženu *nadu*
u dolazak tvoga Kraljevstva.

Učini da nas Tvoja milost preobrazi
da budemo brižni njegovatelji evanđeoskoga sjemena
koje će čovječanstvu i svemu stvorenomu podariti rast,
dok puni pouzdanja
iščekujemo novo nebo i novu zemlju
i da se, nakon pobjede nad silama zla,
zauvijek očituje tvoja slava.

Udijeli, molimo, da milost Jubileja
oživi u nama, *hodočasticima nade*,
čežnju za nebeskim dobrima,
te na cijeli svijet izlije
radost i mir našega Otkupitelja.
Tebi, vječno blagoslovljeni Bože,
slava i hvala u sve vijeke vjekova.

Amen.

HODOČASNICI NADE

JUBILEJSKI HIMAN 2025.

za solista i mješoviti zbor ili jednoglasni zbor uz pratnju orgulja

Hrvatski prepjev: +Ivan Šaško
Glazba: Ivan Marčić (2025.)

Široko i svečano

S./A.

Ži - vi pla - me mo - je žar - ke na - de, pje - sma o - va nek' do - dir - ne ti sku - te. Iz - vor

T./B.

S./A.

ti si vje - čno - ga ži - vo - ta, na svom pu - tu ja se uz - dam u te.

T./B.

Solist

S./A.

1. Sva - ki je - zik, ple - me, sva - ki na - rod, svje - tlo na - de, sna - gom tvo - je Rije - či
2. Bog nas gle - da str - plji - vo i nje - žno: ru - di zo - ra bu - du - - čno - sti no - ve
3. Di - gni po - gled, kre - ni no - šen vje - trom, hra - bar bu - di, hi - ta Bog u vrije - me.

T./B.

S./A.

1. Tvo - ju dje - cu, ras - pr - še - nu, sla - bu, lju - bav Si - na pri - hva - ća i lije - či.
2. No - vo ne - bo, no - va sva je ze - mlja, Duh nas ja - ća, o - stva - ru - je sno - ve.
3. Gle - daj Si - na koj' čo - vje - kom po - sta, da ne - be - sko mi si - je - mo sje - me.

T./B.

HODOČASNICI NADE (Himan Jubileja 2025.)

Tekst: Pierangelo Sequeri
Prepjevao (s talijanskoga): Zlatko Vidulić
Glazba: Francesco Meneghello

$\text{♩} = c. 69$

Pripjev

Pla - men ži - vi o - ve mo - je na - de, o - ve pje - sme k te - bi ša - lje glas! Ti si

kri - lo vje - čno - ga ži - vo - ta, na tom pu - tu na - da si mi, spas.

1. Sva - ki je - zik, na - rod na tom svije - tu sre - će svje - tlo, sjaj u tvo - joj Rije - či. Krh - ki,
2. Bog nas gle - da str - plji - vo i nje - žno: e - to zo - re, svijet se ra - da no - vi, no - vo
3. Di - gni pog - led, nje - gov dah tek pra - ti, ko - rak smi - ri, ni - kad Bog ne ka - sni. Gle - daj

1. sla - bi si - no - vi i kće - ri sre - tni u tvom ljub - lje - nom su Si - nu.
2. ne - bo, ze - mlja no - va tu je: Duh ži - vo - ta dje - lu - je gdje ho - će.
3. Si - na čo - vje - kom što po - sta: e - no, mno - štva sta - zu, put su na - šla.

Odgovaraju: s. Lidija Bernardica Matijević SSFCR, predsjednica HRK
fra Miljenko Hontić OFMConv, dopredsjednik HRK

Tekstove prikupila i uredila: doc. dr. sc. Jasna s. Krista Mijatović SCSC

Lektura: Marina Maričić

Redovničke zajednice koje su sudjelovale u pripremi tekstova:

Ženske apostolske zajednice

- Kćeri Božje ljubavi
- Milosrdne sestre sv. Križa
- Sestre dominikanke Kongregacije Svetih Anđela čuvara
- Sestre franjevke misionarke iz Asiza
- Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, Zagreb
- Sestre Reda sv. Bazilija Velikog
- Školske sestre franjevke Krista Kralja, Split

Ženski klauzurni samostani

- Karmel Presvetog Srca Isusova, Gospić

Ženski monaški samostani

- Benediktinski samostan sv. Marije, Zadar

Muške monaške zajednice

- Hrvatska pavlinska provincija

Muške apostolske zajednice

- Franjevačka provincija Bosna Srebrena
- Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, Split
- Hrvatska salezijanska provincija sv. Ivana Bosca

Svjetovni instituti

- Obitelj Malih Marija

Pustinjački oblik života

- Dubrovačka biskupija